

ความตึงเครียดในความสัมพันธ์ระหว่างสองประเทศ

ก. จุดกำเนิดแห่งความตึงเครียด

๑. การรวมมาเลเซีย

ถ้าความตึงเครียดเป็นค่าใหม่ที่เกิดขึ้น เกิดขึ้นหลายครั้งจากที่นายกรัฐมนตรี ตันกู อัมดุล ราห์มาน ได้แถลงความวิตกกังวลที่รวมดินแดนต่าง ๆ คือ ดะรัลนอร์บาดายา สิงคโปร์ ชาราวัต และซาบาห์ เข้าด้วยกัน ตันกู อัมดุล ราห์มาน ได้กล่าวในที่ประชุมอาหารกลางวันของสมาคมนักข่าวต่างประเทศแห่งเอเชียอาคเนย์ที่โรงแรม Adelphi ในสิงคโปร์ว่า "มาลายาปัจจุบันในภาวะประเทศหนึ่งครั้นนั้นก็ว่าไม่สามารถจะดำรงอยู่โดยโดดเดี่ยวและแยกอยู่แต่ลำพังได้ ไมช้าหรือเร็วมาลายาควรที่จะทำความเข้าใจกับสหราชอาณาจักร และประชาชนในสิงคโปร์ บอร์เนียว บรูไน และชาราวัต" ความวิตกกังวลนี้จุดเริ่มต้นของการรวมมาเลเซียในระยะต่อมา

ถ้าพิจารณาจากเหตุการณ์ที่ผ่านมาจะเห็นได้ว่ามีความพยายามที่จะรวมดินแดนเหล่านี้เข้าด้วยกันหลายครั้งหลายหน ทั้งนี้เนื่องจากดินแดนเหล่านี้มีอยู่ใกล้ติดกัน ประชากรมีเชื้อชาติและนับถือศาสนาบางอย่างเดียวกันและติดต่อกันโดยใกล้ชิด นอกจากนี้ ในทางการเมือง ระบบการปกครอง การศึกษา และอื่น ๆ ก็คล้ายคลึงกัน เพราะเริ่มเคยเป็นเมืองขึ้นของอังกฤษมาแล้วเหมือนกัน ดังนั้น การที่จะรวมดินแดนเหล่านี้เข้าเป็นประเทศเดียวกัน จึงเป็นการง่ายและเหมาะสม เพราะจะทำให้ดินแดนเหล่านี้มีความเข้มแข็งและมีพลังยิ่งขึ้น ความมุ่งหมายในการรวมมาเลเซียนี้ถ้าจะแยกพิจารณาออกได้ดังนี้ คือ

๑.๑ ทางด้านการเมือง การรวมดินแดนทั้ง ๕ เข้าด้วยกันนี้ ก็คือความหวัง

ที่จะให้เป็นที่ปรองปรองการที่เข้มแข็ง เพื่อสลัดก้นเจ้าอาณานิคมซึ่งกำลังใช้อิทธิพลเหนือชาวพื้น
๑.๑ จำนวน (๘๘) ของบรรดากษัตริย์มาเลเซีย และเพื่อเป็นการมีผลประโยชน์ขยายตัวของ
อินโดนีเซีย ซึ่งครอบคลุมองราว ๒/๓ ของเกาะบอร์เนียวอยู่แล้ว

* คำแถลงของตันกู อัมดุล ราห์มาน ต่อที่ประชุมนักข่าว เมื่อ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๐๔
ที่โรงแรม Adelphi สิงคโปร์

๑.๒ ทางสายเศรษฐกิจ ประเทศที่จะสถาปนาขึ้นใหม่จะมีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ ๑๓๐,๐๐๐ ตารางไมล์ เป็นดินแดนที่อุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรธรรมชาติ (ยางพารา ไม้สัก เหล็ก ไม้ ทองคำ น้ำมัน ฯลฯ) และสิ่งดี ๆ เป็นศูนย์กลางการค้าและทางการเงิน มีท่าเรือใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งในโลก เมื่อรวมกันแล้วเหล่านี้เป็นประเทศเดียวที่จะเป็นการขยายพลัง และเพิ่มพูนความมั่นคงทางเศรษฐกิจทั้งของส่วนรวมและของประชาชนที่ประกอบเป็นชาติเดียว เพราะยอมหมายถึงการลดหย่อนภาษี การลดรายจ่าย การขยายปริมาณ และประสิทธิภาพของผลิตภัณฑ์ทางด้านการเกษตรและอุตสาหกรรม การเพิ่มโอกาสในการลงทุนทั้งของรัฐและส่วนบุคคล นอกจากนี้ยังเป็นการขยายตลาดภายใน โดยจะสถาปนาตลาดร่วมขึ้น และยังเปิดการช่วยเหลือซึ่งกันและกันกับชาติอีกด้วย

๑.๓ ทางด้านสังคม ชาติเมืองที่จะรวมกันขึ้นจะมีหลายเชื้อชาติ คือ มาเลย์ จีน ฮินดี เอเชีย อินเดีย เงาะ หรือละมั่ง ซึ่งความแตกต่างในเรื่องหลายเชื้อชาตินี้ มีถึงสามสิบเห็นในทางที่นิยมและจัดการการจัดตั้งมาเลเซีย

หลังจากที่ถนุก อับดุล ราห์มาน ได้แสดงความวิตกกังวลถึงมาเลเซีย เมื่อ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๐๘ แล้ว ก็ได้กล่าวเป็นการต่าง ๆ ในสมัยที่จะทำให้ความวิตกกังวลเป็นความจริงขึ้น โดยได้มีการเจรจากับระหว่งนายสีกวนยิว (Lee Kuan Yew) นายกรัฐมนตรีสิงคโปร์ กับถนุก อับดุล ราห์มาน เมื่อ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๐๘ และทั้งสองฝ่ายได้ตกลงในการรวมกันโดยสิงคโปร์จะยังคงสงวนสิทธิ์ในการดำเนินการศึกษา การแรงงาน และกิจการบริการการรถไฟ และสงวนสงวนแห่งการเป็นเมืองท่าเสรีไว้เช่นเดิม หลังจากการเจรจากับนายกรัฐมนตรีแล้ว ถนุก อับดุล ราห์มาน ก็เดินทางไปกรุงลอนดอน เมื่อปลายเดือนพฤศจิกายน ๒๕๐๘ เพื่อเจรจากับรัฐบาลอังกฤษ เรื่องการจัดตั้งมาเลเซีย โดยเขาจะเกี่ยวข้องกับมาลาวี และบอร์เนียวเหนือ เพราะดินแดนทั้งสองยังคงเป็นอาณานิคมของอังกฤษ อังกฤษและสหพันธมาลายา ได้ตกลงที่จะตั้งคณะกรรมการพินิจ อิงกลู-มาลาชา (Commission of Enquiry) ขึ้น โดยมี Lord Cobbold อดีตผู้ว่าการธนาคารชาติแห่งอังกฤษเป็นประธาน เพื่อตรวจสอบความดีเห็นของประชากรในดินแดนทั้งสอง สำหรับบรูไน ก็ได้แสดงความวิตกกังวลจากสถานการณ์

แห่งบุญบุญแล้ว คณะกรรมการชุดนี้ ได้เริ่มปฏิบัติงานที่โบสถ์ในเครือภรรยานี้ ๒๖๐๕ โดยเดินทางไปยังบอร์เนียวเหนือและซาราวัก เพื่อทำการสอบสวนเกี่ยวกับผลงานของชาวมาเลเซียและคนทั้งสอง และรวบรวมข้อเท็จจริงทำรายงานเสนอด้วยคำและข้อเท็จจริงของชาวมาเลเซีย ซึ่งสรุปได้ว่าคนทั้งสองประสาทร่วมส่วนใหญ่เห็นชอบด้วยในการที่จะเข้าร่วมกับมาเลเซีย ส่วนที่กล่าวมาไม่เห็นด้วยจริง ๆ ก็ยังมีเพียงประมาณ ๒๕%

ต่อมาในเดือนกรกฎาคม ๒๕๐๕ ได้มีการประชุมครั้งที่สองระหว่างนายกรัฐมนตรีอังกฤษ นายฮาโรลด์ แมคมิลเลน และตนกู อับดุล ราห์มาน นายกรัฐมนตรีสหพันธมาลายา โดยมี นายกรัฐมนตรีสิงคโปร์ เข้าร่วมประชุมด้วย โดยได้ศึกษารายงานและข้อเสนอนี้ของคณะกรรมการลอบโนลด์ และได้มีแถลงการณ์ร่วม เมื่อ ๑ สิงหาคม ๒๕๐๕ กำหนดให้

๑. โครงการจัดตั้งมาเลเซียให้มีผลในวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๐๖ (ซึ่งเป็นวันชาติของสหพันธมาลายา)

๒. โยธาณาจอธิปไตยในดินแดน บอร์เนียวเหนือ ซาราวัก และสิงคโปร์ ภายในวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๐๖

๓. ความเกี่ยวข้องกันระหว่างสิงคโปร์และมาเลเซีย ภายใต้รัฐลอบมาลายากับสิงคโปร์โดยตกลงกันไว้แล้ว

๔. การดำเนินการป้องกันประเทศ ทยให้หมายความถึงว่าด้วยการป้องกันที่มีอยู่ในปัจจุบันระหว่างอังกฤษและมาลายา โดยรวมถึงดินแดนที่เข้าร่วมกับมาเลเซียด้วย และรัฐลอบมาเลเซียจะยังคงให้รัฐมาเลเซียในฐานะที่เป็นสิงคโปร์ต่อไป

๕. การบัญญัติรัฐธรรมนูญใหม่เพื่อวางหลักประกันผลประโยชน์ของบอร์เนียวเหนือและซาราวัก หลักประกันนี้ให้ครอบคลุมไปถึงเสรีภาพในการมีอิสระทางการศึกษา การมีผู้แทนในสภาผู้แทนของมาเลเซีย การควบคุมดูแลเมืองและนครของมณฑล การปกครองของรัฐ

^๖ ประสิด์ถนัดการชุด "ประสิด์ถนัดการถนัดการ" (พระเมตตา ราชบัณฑิตยสถาน ๒๕๐๖) หน้า ๑๔๕ - ๑๕๕

^๗ คำแถลงการณ์ร่วมระหว่างนายฮาโรลด์ แมคมิลเลน และตนกู อับดุล ราห์มาน เมื่อ ๑ สิงหาคม ๒๕๐๕

๖. ให้จัดตั้งคณะกรรมการระหว่างรัฐ (Inter-Governmental Committee) ขึ้นโดยเร็วที่สุด ประกอบด้วยผู้แทนรัฐบาลอังกฤษ สหพันธ์นิวซีแลนด์ สิงคโปร์ ออสเตรเลีย และบอร์เนียวเหนือ โดยมี Lord Landsdowne รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอากรณิกของอังกฤษ เป็นประธานพิจารณาการร่างรัฐธรรมนูญ โดยให้คณะกรรมการเดินทางไปที่ซาราวัก และบอร์เนียวเหนือ เพื่อปรึกษาหารือในเรื่องนี้

๗. ให้รัฐบาลอังกฤษและรัฐบาลมาลายาแจ้งเรื่องราวต่าง ๆ ที่กล่าวยกย่องให้สุจริตแก่คณะกรรมาธิการ และสั่งให้มีให้ชัดเจนว่ายินดีต้อนรับโดยเข้าร่วมในมาเลเซีย

คณะกรรมการระหว่างรัฐบาลซึ่งมีเซอร์คอสเตสดาเวย์ เป็นประธาน ได้เดินทางไปยังบอร์เนียวเหนือและซาราวัก และจัดให้มีการประชุมที่เมืองเจลาเซตัน (เมืองหลวงของบอร์เนียวเหนือ) เมื่อ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๐๕ เพื่อพิจารณาผลการศึกษาเกี่ยวกับการร่างรัฐธรรมนูญ และกำหนดหลักเบื้องต้นเกี่ยวกับบทบัญญัติสอง คณะกรรมการได้ตกลงจัดตั้งคณะกรรมการ ๕ คน ว่าด้วยรัฐธรรมนูญการคลัง กฎหมาย และการศาล การบริหารสาธารณะ ว่าด้วยการจัดวางกระทรวงทบวงกรม เพื่อทำหน้าที่ การคลัง และเสนอรายงานแก่คณะกรรมการระหว่างรัฐบาลซึ่งได้ประชุมกันที่กรุงสิงคโปร์เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๐๕ คณะกรรมการนี้ได้จัดพิมพ์รายงานฉบับหนึ่งชื่อ "ข้อเสนอแนะในรูปสรุปย่อ" เมื่อ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๖ รายงานของคณะกรรมการนี้ได้เสนอรายละเอียดเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญของมาเลเซีย เที่ยงแก่มาเลเซียมาเลเซีย ซึ่งมีอำนาจที่จะรับรองว่ารัฐธรรมนูญของมาเลเซียจะประกอบด้วยสาระที่จำเป็นสำหรับรัฐบาลระบบประชาธิปไตย และหากมีได้เสีย อันจะเกี่ยวกับกาจัดทำปฏิญญาของมาเลเซีย เรื่องที่กล่าวถึง ความร่วมมือ การเงินและจำพวกสมาชิกสภาสูงและสภาผู้แทนราษฎร

หลังจากที่รัฐต่าง ๆ ได้เห็นชอบในการที่จะรวมกันเข้าเป็นมาเลเซียแล้ว คณะรัฐสภาได้กำหนดเงื่อนไขบางประการดังต่อไปนี้

๑. สิงคโปร์จะ เป็นรัฐภายในสหพันธรัฐใหม่ โดยมีเงื่อนไขพิเศษ และได้รับอำนาจในการปกครองตนเองอย่างมาถ

๒. ยังกี เปอร่ทอว: เมถการา (ประมุขของสิงคโปร์) จะไม่ไปทอวซึ่งเลือกโดยยังกี เปอร่ทอว อากง (ประมุขของมาลายา) ภายต้งที่ไถ่ฝักษาทอวกับนายกรัฐมนตรี สิงคโปร์แล้ว

๓. สิงคโปร์จะมีนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐบาลต่อไปตามเดิม

๔. พด เมืองของสิงคโปร์ทั้งหมดจะ เป็นพล เมืองของมาเลเชีย ิถยไ้รับ สิทธิ เสนอภาคและความกุ่มกรองกลาง เดียวกัน มีหน้าที่ความับผิดชอบเช่น เดิมแก่ภายใต้ รัฐธรรมนูญมาเลเชีย

๕. พด เมืองของสิงคโปร์ทั้งหมดจะมีสิทธิออกเสียง เลือกตั้งและสมัคร เป็น ผู้แทนราษฎรในกรร การเลือกผู้แทนสำหรับรัฐและสหพันธ ในเขตสิงคโปร์

๖. การแรงงานเป็น เรื่องของรัฐบาลสิงคโปร์และสิงคโปร์อาจไปรับ นาย แรงงาน และนโยบายแรงงานที่มีต้งต่างอุตสาหกรรมของตนเองได้

๗. การแพทย์และการอนามัยในสิงคโปร์จะ เป็นอาร กิจของรัฐบาล สิงคโปร์

๘. สิงคโปร์จะใช้ภาษาบริหารร่วมกัน (กับรัฐบาลกลาง) ในเรื่อง การ อนุญาต การกุ่มที่ขึ้นสืบ การค้า การศึกษาอุตสาหกรรม และการเงินเรือ

๙. ฐานะเป็นว่าเรือเรือของสิงคโปร์ ไม่อาจ เติบยอดลงได้โดยปราศจาก การเห็นชอบร่วมกัน ด้รัฐบาลสิงคโปร์และรัฐบาลสหพันธ

๑๐. ภาบ้ตากรทั้งหมดที่เก็บใ้ภายในรัฐจะจ่าย ให้แก่ใ้ราชการ ในราชการ ของรัฐบาลและบริการสาธารณะในสิงคโปร์และจะส่งมอบส่วนหนึ่งใ้แก่รัฐ สหพันธ ใ้ราชการของสหพันธ

๑๑. ภาษาอังกฤษ ภาษามาลาญู ภาษาจีน และภาษาทมิฬ จะ เป็นภาษาที่ใช้ ในสิงคโปร์

๑๒. ราชการทหารและตุลาการของสิงคโปร์ไ้จัดใ้มีกองบ้ตั้งออกไป ในฐานะ ที่เป็นสภาวหนึ่งของราชการสหพันธ ณะกรรมาธิการกฎหมายจะกองบ้ตั้งออกไป

๑๓. สิ่งกีดขวางจะมีระเบียนข้าราชการพลเรือนของรัฐ และขอความช่วยเหลือ
สะดวกในการโอนย้ายข้าราชการ และความจำเป็นส่วนตัวหรือความเอื้อเฟื้อใจของราชการ
พลเรือนส่วนกลางของสหประชาชาติ และระเบียนข้าราชการพลเรือนของสิ่งกีดขวางมีวงการทำงาน
อย่างกว้างขวาง เนื่องจากสิ่งกีดขวางจะสงวนสิทธิปกครองตนเองในกิจการหลายอย่าง

๑๔. สิ่งกีดขวางจะมีหนังสือผู้แทนเจ้าถิ่นในรัฐสหประชาชาติได้ ๑๔ ที่

ในส่วนที่เกี่ยวกับกิจการทางทะเล เขตการป้องกันราชอาณาจักร ซึ่งเคยเป็น
อำนาจหน้าที่ของอำนาจสหราชอาณาจักรและการรักษาความมั่นคงภายใน ซึ่งเป็นอำนาจ
หน้าที่ของคณะกรรมการความมั่นคงภายใน อันประกอบด้วยผู้แทนรัฐบาลสหราชอาณาจักร ๓ นาย
ผู้แทนรัฐบาลสิ่งกีดขวาง ๓ นาย และผู้แทนสหประชาชาติ ๑ นาย เมื่อ กัดจะโดยมีอิสระไป
ให้แก่รัฐบาลกลางของมาเลเซีย ๓ กัดอาศัยเหนือซาลี

ชาวบอร์เนียวเหนือ เมื่อสถาปณีสัญญัตติของชาวบอร์เนียวเหนือ
ได้ลงนามด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ ในระบอบในข้อตกลงที่กระทำในวันที่ ๓๑ มีนาคม ค.ศ. ๑๖
๑๖ กันยายน ๑๙๖๓ . ๑๖ ที่ได้กล่าวถึงเงื่อนไขไว้ว่า ในกรณีการจัดตั้งเขตการว่าง
และการบริหารรัฐธรรมนุญจะตกลงใจความมั่นคงของ เกี่ยวกันมีอิสระโดยที่เมื่อได้แก่ของเดิมเคย
แห่งที่มีโอกาสเดียวกันในเวลาใด ๆ ของที่แห่งตั้งผู้แทนผู้ลงตั้ง เข้าร่วมลงต่อสหการระหว่าง
รัฐบาลกิจการทะเลเตรียมรายละเอียดเกี่ยวกับกิจการทางรัฐธรรมนุญด้วย

ชาวบอร์เนียวเหนือ สภาเอกราชชาวบอร์เนียวเหนือโดยปราศจาก เคียงกิดด้วยเมื่อ
๒๒ กันยายน ๑๙๖๓ ยอมรับในหลักการเกี่ยวกับ กัดของสภาประชาชนมาเลเซีย โดยกำหนดเงื่อนไข
ห้ามมิให้รวมกับชาวบอร์เนียวเหนือ และโดยแต่งตั้งผู้แทนเข้าร่วมในคณะกรรมการ
ระหว่างรัฐบาลเพื่อจัดตั้งร่วมละ เคียงกิดเกี่ยวกับรัฐธรรมนุญระหว่างกำหนดความคุ้มครองของ

บรูไน สุลต่านแห่งบรูไนแห่งสหราชอาณาจักรเข้าร่วมกับมาเลเซีย มาตั้งแต่พระยะ
เว็นแรก แห่งถูกบรรณาธิการด้วย และหลังจากที่กฎบัตรบรูไนเมื่อ ๘ ธันวาคม ๑๙๖๓
ได้ถูกกล่าวถึงในการจัดตั้งบรรณของรัฐบาลมาเลเซีย บรูไนก็ได้ส่งผู้แทนไปเจรจาตกลงกันใน
หลักการกับรัฐบาลมาเลเซียโดยจะให้มีบรูไนเข้าร่วมมาเลเซีย พร้อมทั้งได้เสนอเงื่อนไข

ควรวาง มาลาชาจะตั้งอยู่ที่ประตูป้อมกันยิงใหญ่ใหญ่ใน และประตูป้อมในสิ่งเหล่านี้ก็จะ
คงรับร่องรอยของสงครามบรูไนให้รวมอยู่ในอันนี้ของการสืบสืบสิ่งของของกองทัพ
แห่งสหประชาชาติ และจะต้องให้ความคุ้มครองความปลอดภัยของสงครามบรูไนและประชาชน
ด้วย

ผู้แทนของสหประชาชาติ มาลาชา สิงคโปร์ และบรูไนได้เปิดประชุมเจรจาดับ
สุดท้ายที่นั่นที่ท่าสาลมเปอร เมื่อ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๐๒ เพื่อหาความตกลงในปัญหาการบ
ละเยียมกันที่จะลงนามในความตกลงที่กรุงลอนดอน แต่ปรากฏว่าได้มีผู้แปรศดเกิดอัน
ดังนี้ คือ

สิงคโปร์ไม่อาจตกลงตามข้อเรียกร้องของมาลาชาที่จะให้สิงคโปร์มีพินาจ
เงิน ๕๐ ล้านเหรียญมาลาชา เพื่อช่วยกู้เงินมาบอร์เนียว แต่ก็ไม่ได้ให้เงินไปให้สิงคโปร์
จ่ายเงินค่าภาษีผูกพันที่ดีเกินไปให้รัฐบาลกลางมาเลเซียถึง ๕๕๕ ล้านในมาลาชแรก
สิงคโปร์ยอมจ่ายให้เพียง ๑๕๕ และต่อมาเพิ่มเป็น ๓๕๕ นอกจากนี้สิงคโปร์ยังขอให้
กำหนดลดความไวเป็นพิเศษในรัฐธรรมนูญ เกี่ยวกับปัญหาการลงนามมาเลเซีย

บรูไน ต้องการรักษาราชบัลลังก์ของผู้นำรัชของตนอยู่ต่อไป (ขณะนั้นระบอบ
ปีระ ๕๐ ล้านเหรียญอเมริกัน) มาลาชาเขาเองได้ยอมรับให้รัฐบาลกลาง หลังจาก
ที่มาเลเซียได้ตั้งแล้ว ๑๐ ปี นอกจากนี้ยังมีปัญหาที่สงครามบรูไนไม่อาจจะยอมเข้าร่วม
อันนี้กับการสืบสืบสิ่งของของกองทัพแห่งมาเลเซียในข้อตกลงที่ไปอยู่ให้ด้วยผู้กล่าวถึงสงคราม
แห่งรัฐกลาง ๆ ในมาลาชา

เมื่อไม่อาจตกลงกันได้แล้ว นายกรัฐมนตรีมาลาชาจึงได้แต่งตั้งให้ นาย
อับดุล ราฮ์ดี รองนายกรัฐมนตรี เป็นผู้แทนเดินทางไปเจรจากับผู้กล่าวถึงที่กรุงลอนดอน
ระหว่างนายอับดุล ราฮ์ดี รองนายกรัฐมนตรีมาลาชา นายดี กรนเปียว นายกรัฐมนตรีสิงคโปร์
และนายคัม แลน แลนเคียว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอังกฤษ ไปโดยเวลาถึง ๑๐ วัน จึงหาความ
ตกลงกันได้ โดยที่นาย แลนเคียว ได้ใจความสามารถอย่างเต็มที่โดยเกิดขึ้นที่ สิงคโปร์และ
มาลาชามีประนีประนอมกันจนสำเร็จ และมีพิธีลงนามในความตกลงเกี่ยวกับมาเลเซียใน

เมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๖ โดยมี ทนุ อัมบุร รวพันธ์ ซึ่งเดินทางล่วงหน้าไปก่อนหนึ่งวัน และนายแมกมิลแลน นายอธิบดีกรมตำรวจอังกฤษร่วมลงนามด้วย ขณะลงนามนี้ มี ลี กิ่งไกร ทกตงที่เช่าไทม์ส เอเชียน เป็นจำนวน ๑๕๐ ล้านเหรียญมาลายา เป็นเวลา ๑๕ ปี เลื่อนนำไป ให้อำนาจในการพัฒนาออร์เนียว เท็คโนโลยีและการวิจัย ในเงินกู้จำนวนนี้ ๑๐๐ ล้านเหรียญมาลายา แรกจะไม่ต้องเสียดอกเบี้ยเป็นเวลา ๕ ปี และหลังจากนั้นผู้เช่าของชาวอังกฤษของธนาคารโลกจะ สอบสวนและให้คำแนะนำว่าควรจะเรียกเก็บดอกเบี้ยหรือไม่ ส่วนอีก ๕๐ ล้านเหรียญมาลายา จะต้องชำระดอกเบี้ยตามอัตราของธนาคารโลก ส่วนสุดท้ายแต่คงมีอยู่ในไม่ได้อาจรวมลงนามใน ความตกลงที่กรุงลอนดอน เนื่องจากไม่อาจทำความตกลงในข้อนี้เองได้ เพราะมีผู้ไม่พอใจ ว่ามาเลเซียจะให้ความมั่นคงแก่กันในกรณีที่มีการคุกคามโดยตรง หรือมีการบงการที่มั่นคง ทำลาย จึงต้องการระดับสถานะที่เกี่ยวกับอินโดนีเซีย และถ้าดูจากข้อตกลงของธนาคารโลกโดยตรง แม้อังกฤษจะมีข้อผูกพันในการป้องกันร่วมกับมาเลเซีย ข้อผูกพันที่ต่อมอยู่ใน ที่ มีอสมเขตจำกัด และโดยกลางของ มาลายา ในเข้าร่วมในมาเลเซีย จะต้องเสียรายได้ ทั้งเบจจากบ่อน้ำมันให้แก่รัฐบาลกลาง หลังจากได้เข้าร่วมแล้ว ๑๐ ปี ซึ่งมูไนไม่อาจยอม ได้ เนื่องจากมองไม่เห็นผลประโยชน์ที่ไว้ตอบแทน นอกจากนี้คำสัญญาของสุดท้าย แต่คงมีผู้ไม่พอใจในการสืบสันตติวงศ์เป็นประมุขมาเลเซียจะยุติการผูกพันสุดท้ายในรัฐต่าง ๆ ของมาลายา สุดท้ายแล้วของที่จะอยู่ในส่วนหนึ่งประมุขของมาเลเซียเป็นเวลา ๕ ปี ฉะนั้น สุดท้ายมูไนของก็อาจจะดีเพราะตนเองมีโอกาสเป็นประมุขของมาเลเซีย เรียกว่าคือ เหตุผลที่มูไนไม่ยอมลงนามในความตกลงที่กรุงลอนดอน

หลังจากที่ได้มีการลงนามในข้อตกลงที่กรุงลอนดอนเมื่อ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๖ แล้ว ประธานาธิบดีอินโดนีเซียได้กล่าวโจมตีข้อตกลงนี้อย่างรุนแรงและไม่มีมีการประชุม ระหว่างผู้นำของ ๓ ประเทศ คือ ประธานาธิบดีมาลาปากัส แห่งบรูไนดารุสซาลาม ประธานาธิบดี มูฮาร์โร แห่งอินโดนีเซีย และทนุ อัมบุร รวพันธ์ แห่งสหพันธมาลายา เมื่อ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๖๖ ถึง ๕ สิงหาคม ๒๕๖๖ โลกคงคิดว่า จะพอรองให้เจรจาถ่วงประทุษร้ายรวบรวม ความประสงค์ของประชาชนในนามสหพันธ์ออร์เนียว เท็คโนโลยีและการวิจัย โดยแต่ละฝ่ายส่งคณะ ผู้สังเกตการณ์มาร่วมสังเกตการณ์ถึงงานของยูเนสโกสหประชาชาติ เป็นจำนวน ๕ คน

ระหว่างที่มีกบฏมุขมนตรีประกาศว่าเลิกทำเป็นงานสำรวจขั้นสุดท้ายใครจะเสร็จก่อนและ
 กำนันพรว่า จะประกาศผลการสำรวจได้ใน ๑๕ กันยายน ๒๕๐๒ ตามกฎ อัมบุด รวามัน ก็
 ประกาศเมื่อ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๐๒ ว่า จะถือเอาวันที่ ๑๖ กันยายนเป็นวันสถาปนามาเลเซีย
 อย่างแน่นอน ซึ่งอินโดนีเซียก็ได้ประกาศว่า มาเลเซียที่ตั้งรับโดยอินโดนีเซียจะไม่รับรอง
 และจะพยายามหาทางยุติข้อพิพาท แต่อย่างไรก็ตามมาเลเซียก็ได้สถาปนาตนได้ เมื่อ
 ๑๖ กันยายน ๒๕๐๒ ภายหลังจากที่มีการริเริ่มขึ้นเพียง ๒ ปี เท่านั้น

ตามที่บรรยายเหตุการณ์มาโดยลำดับ ก็เมื่อแสดงให้เห็นถึงความพยายามใน
 การที่จะจัดตั้งมาเลเซีย ความเปลี่ยนแปลงและความสำเร็จในการสถาปนา มาเลเซียในที่สุด
 สำหรับอุปสรรคต่าง ๆ นั้น จะได้อธิบายไว้ในหัวข้อต่อไป

๒. นโยบายเผชิญหน้าของซูการ์โน

"นโยบาย **เผชิญหน้า**" ของซูการ์โนเป็นผู้เริ่มใช้เมื่อครั้งแรกเมื่อปี ๒๕๐๔
 เมื่อประกาศว่าจะเตรียมเผชิญศึกกับเนเธอร์แลนด์ เพื่อให้ได้มาซึ่งบริเวณที่มีสิทธิบริเวณตะวันตก
 ความหมายของคำ ๆ นี้ไม่เน้นที่ความขัดแย้งของ ประธานาธิบดีซูการ์โนได้เริ่มใช้คำ ๆ นี้
 อีกเมื่อคณะ อัมบุด รวามัน ประกาศถึงความถือที่จะจัดตั้งมาเลเซียขึ้น ประธานาธิบดีซูการ์โน
 ได้ประกาศคัดค้านความคิดนี้โดยอ้างว่าการจัดตั้งมาเลเซียขึ้นเป็นวิธีการอาณานิคมแบบใหม่
 (Neo Colonialism) ที่หวังจะรักษาสถาปัตยกรรมเก่าแก่วั้นั้น ย่าง ยาว และมรดกต่าง ๆ
 ในบริเวณตนเองนี้ของอังกฤษและดัตช์จัดตั้งมาเลเซียขึ้นแล้ว อินโดนีเซียจะดำเนินนโยบาย
เผชิญหน้า กับมาลายา (Confrontatic Policy) สำหรับนโยบาย **เผชิญหน้า** นี้มีลักษณะของ
 กระทรวงการต่างประเทศอินโดนีเซียได้อธิบายว่า หมายถึงการรุกโดยกองทัพ ไปทุก ๆ ทาง
ไม่ว่าจะเป็นในทางเศรษฐกิจ การเมืองหรือการทหาร

๘ Malaya - Indonesia Relations, op. cit., pp.19-20.
 ๘ "ประวัติศาสตร์การเมืองอินโดนีเซีย ๒", p. 374.

และ กร. สุนันคริโอ ได้ชี้แจงเพิ่มเติมอีกด้วยว่า อินโดนีเซียจะต้องเผชิญหน้าอย่างเข้มแข็งกับการกระทำใด ๆ ที่เป็นปฏิปักษ์ของมาลาบาหลังจากอินโดนีเซียได้ประกาศนโยบายเผชิญหน้ากับมาเลเซียแล้วที่คัมภีร์ทางการทูตและ เริ่มส่งกองโจรอินโดนีเซียเข้าสู่ถิ่นแควมาเลเซียตามจุดต่าง ๆ เพื่อเริ่มการก่อกบฏมาเลเซีย ประธานาธิบดีซูการ์โนได้เปลี่ยนจากคำว่าเผชิญหน้า (Confrontation) มาเป็น "บดขยี้" (Crush) โดยกล่าวเมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๐๗ ว่า "ก่อนวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๘ มาเลเซียจะต้องถูกบดขยี้อย่างสิ้นเชิงโดยอินโดนีเซีย" นโยบายเผชิญหน้าหรือบดขยี้ก็คือความมุ่งหมายที่จะทำลายมาเลเซียโดยตรงทุกวิถีทางนั่นเอง สว. เหตุที่อินโดนีเซียดำเนินนโยบายเผชิญหน้าและบดขยี้ต่อมาเลเซียนั้น อินโดนีเซียอ้างว่า เพื่อเป็นการต่อต้านลัทธิอาณานิคมแบบใหม่ของอังกฤษและ เพื่อประโยชน์และความปลอดภัยของอินโดนีเซีย แต่อย่างไรก็ตามเหตุผลที่ซูการ์โนกล่าวอ้างว่า เพื่อต่อต้านอังกฤษ ยังไม่สมเหตุผล เหตุผลที่สำคัญซึ่งเขาใจว่าแฝงอยู่เบื้องหลังการคัดค้านการสถาปนาสหพันธ์มาเลเซียอย่างรุนแรงทั้งที่ขัดต่อความคิดเห็นของชาติต่าง ๆ เช่นนี้ ก็คงเนื่องมาจากความปรารถนาของซูการ์โนที่จะสร้างอินโดนีเซียให้เป็นประเทศที่มีอำนาจเหนือกว่าประเทศอื่นในโลกภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อินโดนีเซียได้สะสมกำลังทางทหารไว้อย่างมหาศาลและมุ่งหมายที่จะได้ดินแดนที่อยู่นอกเกาะบอร์เนียวเหนือและซาราวัก บรูไน มาเป็นของตน ซึ่งเป็นที่เข้าใจกันว่าอินโดนีเซียมีแผนการที่ใหญ่ที่จะสร้างมหาอาณาจักรอินโดนีเซียหรือที่เรียกว่า อินโดนีเซียรวมมาเลเซียเพื่อที่อินโดนีเซียจะได้มีอิทธิพลครอบงำทั้งเกาะบอร์เนียว มาลาบา และสิงคโปร์ การจัดตั้งมาเลเซียจึงเป็นการขัดขวางแผนการขยายอิทธิพลของอินโดนีเซียดังกล่าวแล้ว นอกจากนี้ สถานการณ์ทางเศรษฐกิจของอินโดนีเซียที่กำลังอยู่ในสภาพที่ตกต่ำเป็นอย่างยิ่ง อินโดนีเซียจึงพยายามหันเหความสนใจของประชาชนที่กำลังเดือดร้อนจากภาวะทางเศรษฐกิจใหม่ ๆ ไปในเรื่องกิจการภายนอกเสีย เหตุผลที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คืออินโดนีเซียรู้ว่า ถ้าจีนปล่อยให้มีการรวมกันโดยราบรื่นมาเลเซียจะบรรลุฐานะความเจริญทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วแน่นอนอันอาจเป็นอันตรายแก่อินโดนีเซียในกาลข้างหน้า เมื่อเปรียบกับภาวะเศรษฐกิจของอินโดนีเซียใช้ทั่วโลกและภาวะอินโดนีเซียเองเห็น

^๖ Dato Muhammad Ghazali "Confrontation," (Kuala Lumpur), 1964, p. 8.

หลังจากอินโดนีเซียภายใต้การนำของซูการ์โนได้ประกาศนโยบายประชาธิปไตยหน้า
และบดขยี้กับมาเลเซียแล้ว ประชาชนาธิบดีซูการ์โนก็ได้ประกาศใช้กฎหมาย ๑๖ ข้อ เรียกว่า
ร่างแก้ไขประชาชนอินโดนีเซียทั้งชาติ ซึ่งเมื่อรวมกับเจตจำนงสนับสนุนนโยบายบดขยี้กับมาเลเซียได้เป็น
ผลสำเร็จโดยเร็ว กฎหมาย ๑๖ ข้อของประธานาธิบดีซูการ์โน ดังกล่าวนี้เรียกตามศัพท์
อินโดนีเซียว่า "ละวีโดรา" แปลว่าเป็นคำสั่งของผู้เป็นประมุขแห่งประเทศ เรียกร้องให้
ประชาชนพลเมืองทั่วประเทศปฏิบัติตามนโยบายสำคัญ ๆ สามประการของประเทศชาติ
โดยให้ประชาชนสนับสนุนโครงการปฏิวัติภายในประเทศของอินโดนีเซียทุกวิถีทาง ให้พร้อม
กันสนับสนุนนโยบายบดขยี้กับมาเลเซีย และให้ช่วยเผด็จการทหารให้มวลประชาราษฎร์
ซึ่งตั้งกองบัญชาการอยู่ในแคว้นกาลิมันตันเหนือของอินโดนีเซีย

อย่างไรก็ตามจนกระทั่งบัดนี้ความพยายามของซูการ์โนที่จะบดขยี้กับมาเลเซีย
ก่อน ๑ มกราคม ๒๕๐๘ ก็ยังไม่เป็นผลสำเร็จแม้จะหาให้อินโดนีเซียช่วยก็ตามของ
เศรษฐกิจตกต่ำยิ่งขั้นกว่าเดิม

๓. บทความของฟิลิปปีนส์และการเรียกร้องสิทธิเหนือเกาะบอร์เนียวเหนือ
เมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๐๕ ประชาชนาธิบดีมาลาปากีแห่งมาเลเซียได้
ได้แถลงต่อที่ประชุมหนังสือพิมพ์ในกรุงมะนิลา อ้างสิทธิของมาเลเซียเหนือ
ดินแดนบอร์เนียวเหนือของอังกฤษและว่าได้ให้สมบาริ์ทางประเทศมาเลเซียกับอังกฤษ มีเรื่องถึง
เอกอัครราชทูตอังกฤษขึ้นเป็นการเป็นเจ้าของและกติกายุโรปของมาเลเซียเหนืออินโดนีเซีย
บอร์เนียวเหนือแล้วพร้อมกับขอให้เปิดการเจรจาระหว่างรัฐบาลทั้งสองโดยอ้างเหตุผลว่า
เดิมสุดสถานแห่งรัฐมาเลเซียเป็นเจ้าของดินแดนบอร์เนียวเหนือ ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๑๑ ได้ยก
ไปเป็นสุดสถานแห่งรัฐ ซึ่งครอบคลุมภายใต้อำนาจของฟิลิปปีนส์มาหาโบราณกาล เมื่อเห็น
การตอบแทนบุคคลผู้ใดได้รับความช่วยเหลือทางทหาร จากสุดสถานแห่งรัฐได้ว่าสัญญาที่ลงนาม
กันเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๑ ขอบอำนาจสิทธิทั้งหมดให้แก่ผู้ริเริ่มก่อตั้งบริษัทบอร์เนียวเหนือของ
อังกฤษ "อย่างถาวรและชั่วกาลนาน" (for ever and in perpetuity)

๗
บทความ Newsweek ฉบับ February 15, 1965, p. 26.

โดยศาลท่านได้รับเงินรายปีจำนวนหนึ่งเป็นการตอบแทน หลังจากเห็น ๕ ปีในปี พ.ศ. ๒๔๙๖ รัฐบาลอังกฤษได้โอนกิจการของบริษัทนั้นมาเป็นของชาติ บอร์เนียวเหนือจึงตก เป็นรัฐในอารักขาของอังกฤษทั้งแถบนั้นมาจนถึง ปี พ.ศ. ๒๔๘๘ รัฐบาลอังกฤษจึงได้ ผนวกดินแดนนี้เป็นของตนโดยอ้างสัญญาที่ลงนามกันใน พ.ศ. ๒๔๒๑ ฝ่ายฟิลิปปินส์ยัง ว่า การดำเนินการตั้งหมอกังกล่าวไม่ถูกต้องตามกฎหมายเขาเริ่มประท้วง เพราะสุดท้าย แห่งรัฐผู้ไม่มีสิทธิที่จะโอนดินแดนบอร์เนียวเหนือ หรือถ้ามีผู้สละพื้นที่เขียงงั้นทั้งใจจะโอนเข้า เขาเห็น มีโซชาย ผดถาวรเจรจาระหว่างฟิลิปปินส์กับอังกฤษเมื่อเรื่องสิทธิของฟิลิปปินส์ใน ดินแดนบอร์เนียวเหนือก็คือ อังกฤษแดงว่าไม่อาจรัฐผู้สิทธิฟิลิปปินส์วางได้ เพราะจะ คุก ความตามกฎหมายย่อมมาก แก่อ่างไรก็ตามอังกฤษและฟิลิปปินส์ได้เจรจาค่าตอบแทนไว้ใจ ก็อย่างดีเกี่ยวกับความผละออกของเอเซียตะวันออกเฉียงใต้

สภาแห่งฟิลิปปินส์ได้คัดค้านการ จัดตั้งมาเดเซียบนลกเหนือของอเมริกาโดย เรื่องสิทธิเหนือเกาะบอร์เนียวเหนือแล้วก็ออกมาจากลอนดอนวิวิต กิลิเบิร์ต ไม่เชื่อว่า เมื่อข้างมาเดเซียขึ้นแล้ว มาเดเซียจะมีความสามารถเพียงพอที่จะรักษาไว้แก่ตนเอง ลอนดอนวิวิตได้ ซึ่งถ้าเกิดเหตุการณ์เช่นนั้น ฟิลิปปินส์ ซึ่งอยู่ในเกาะมาเดเซียที่สุดก็จะต้องมี ระบุเคือครั้น เหตุผลเหล่านี้เป็นเหตุผลที่ฟิลิปปินส์ยกขึ้นมาอ้าง อย่างไรก็ดีตาม เหตุผล นี้เรื่องดังกล่าวก็คัดค้านของฟิลิปปินส์อาจเป็นเพราะ :-

๑. ประชาชนมีคิมาคาปากัลได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องขี้ไทยตรงมา ถึงขนาดมีที่ตั้งเป็นสมาชิกสภาสูง มาคาปากัลได้เคยศึกษาปัญหาสิทธิเหนือเกาะบอร์เนียว เหนือของฟิลิปปินส์และได้เสนอข้อคิดเห็นต่อสภาสูง
๒. นักกฎหมายบางคน ผู้หวังจะได้รับผลประโยชน์ทางด้านการเงินจาก ผู้สำรวจ คุก ผู้สละแห่งรัฐผู้ได้ชักชวนในสมาชิกสภาผู้แทนบางคนยกเรื่องนี้ขึ้น และเร่งเร้า รัฐบาลของมาคาปากัลให้ลงความสนับสนุน
๓. ฟิลิปปินส์อาจรู้สึกอิจฉาที่เห็นสหพันธ์มาคาปา เป็นศูนย์กลางของมาเดเซีย และ จะที่ฟิลิปปินส์ไม่ได้อะไร เลยตั้งแต่ดินแดนที่เกี่ยวข้องนั้นอยู่ใน กลัฟิลิปปินส์มากกว่ามาคาปา

๘. เพื่อเป็นการเอาใจอินโดนีเซีย ซึ่งกำลังตั้งคำถามว่ากองทัพไทยมีอยู่ใน
และหวังจะไถ่สมประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ

เมื่อนายอานาซารี ได้จัดการกบฏขึ้นในบรูไนเมื่อ ๘ ธันวาคม ๒๕๐๘ ซึ่ง
จากถูกปราบลงแล้วได้หลบหนีไปอยู่ที่มะนิลา จึงเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความวุ่นวายทางโ
ระหว่างมาลาซากับฟิลิปปินส์เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ในวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๐๘ มีระดาภา
ดิบดีมาลาปากัดได้แสดงในรัฐสภาโจมตีการก่อกบฏมาเลเซียอย่างเปิดเผย โดยกล่าวถ
เรนเกี่ยวกับอินโดนีเซียว่า การก่อกบฏมาเลเซียจะทำให้มาลาซาเป็นอิสระและมอง
ชาตินิยมใหม่อีกประเทศหนึ่ง อย่างไรก็ตาม การก่อกบฏและการก่อกบฏมาเลเซียใน
ฟิลิปปินส์ มีการเมืองบุคคลสำคัญและประธานาธิบดีฟิลิปปินส์ได้ให้การสนับสนุน เรน ธรรม
นาซิออน นาลิสซา ซึ่งเป็นพรรคฝ่ายค้านของฟิลิปปินส์ได้แสดงสนับสนุนการก่อกบฏมาเลเซีย
และกำหนั มาลา

เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๐๘ รองประธานาธิบดี Emanuel Pelaez แห่ง
ฟิลิปปินส์ได้เสนอให้จัดการประชุมขึ้นสุดยอกร ระหว่างประธานาธิบดีมาลาปากัดแห่งฟิลิปปินส์
ประธานาธิบดีซูการ์โนแห่งอินโดนีเซียและนายกรัฐมนตรีมาลาปากัด ซึ่งจุด ราชันย์ แห่งมาลาปากา
นี้เพื่อพิจารณาแก้ไขปัญหาระดับต่าง ๆ ซึ่งตั้ง ๓ ฝ่ายได้ตกลงยินยอมที่จะเข้าร่วม
ประชุม โดยจัดให้มีการประชุมระดับรัฐมนตรีต่างประเทศขึ้นก่อนที่มะนิลาตั้งแต่ ๘-๑๐
มิถุนายน ๒๕๐๘ ผลการประชุมฟิลิปปินส์ และอินโดนีเซียได้ประกาศที่จะไม่ขัดขวางการ
สถาปนามาเลเซีย หากจะจัดให้มีการหนึ่งเดียวตามสนธิสัญญาของระชากรและอินโด
ชารวัดและบอร์เนียวเหนือ โดยมอบให้เสนาธิการสหประชาชาติเป็นผู้ดำเนินการ
ประชุม ๓ รัฐมนตรีก็ได้กำหนดแน่นอนว่าจะให้ดำเนินการหนึ่งเดียวด้วยวิธีใด ที่ประชุม
ได้ตกลงกันด้วยว่าการรวมบอร์เนียวเหนือเข้ากับมาเลเซียจะไม่มีระสัยอันใดเลย
ที่จะเรียกร้องอำนาจอธิปไตยเหนือดินแดนนั้นให้ต่อไป ตามการประชุมว่า ประเทศ หรือ
ความหลักการระงับกรณีพิพาทโดยสันติวิธี นอกจากนี้ ที่ประชุมได้มีมติจัดการเกี่ยวกับ
แผนการของประธานาธิบดีมาลาปากัด ซึ่งเสนอให้ตั้งสหภาพมาเลย์ (Maley
Confederation) ที่เรียกว่า "Maphalindo" ขึ้น โดยการรวมกันของ

ความ ๆ ของชาติทั้ง ๓ คือ จีน ไต้หวัน และสาธารณรัฐประชาชนจีน
หรืออื่นในชุด ๆ ทางเพื่อความเจริญก้าวหน้าและเพื่อความปลอดภัยของประชาชน
และการประชุมชั้นรัฐมนตรีนี้โดยแท้จริงไปสู่การประชุมชั้นสูงสุด ซึ่งกำหนดไว้ในข้อ
ที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๐๖ และได้เปิดประชุมกันขึ้นเมื่อ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๐๖ ถึง ๕
สิงหาคม ๒๕๐๖ ซึ่งการประชุมครั้งนี้มีเนื้อหาทางแก้ไขมีอยู่มาก ๒ ประการ คือ
มีผู้ชาติประเทศทั้ง ๓ นี้เกี่ยวข้องกับ ข้อในองค์การสหประชาชาติซึ่งเข้ามามีความ
ความสมัครใจของประชาชาติเอเซียเหนือและซาราวัก ว่า จะดำเนินการเร็วขึ้น
เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๐๖ ไต้หวัน ไม่ ซึ่งทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับผู้ชาติหรือสองที่เกี่ยวกับ
วิธีการขอความสมัครใจ ประชาชนซึ่งถือการโน้ ประชาชนซึ่งมีความภาคภูมิใจ
อันสูง ราบรื่น ไต้หวัน ประสงค์ที่จะได้ เมื่อประชุมเสร็จสิ้นในวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๐๖
ได้มีการลงนามในเอกสาร ๓ ฉบับด้วยกัน คือ

๑. ความตกลง ณ กรุงมะนิลา (Manila Accord) เป็นรายงาน
การประชุมของรัฐมนตรีต่างประเทศเมื่อเดือนมิถุนายน ที่ประชุมของรัฐมนตรีต่างประเทศ
มีความเห็นชอบ

๒. ปฏิญญา ณ กรุงมะนิลา (Manila Declaration) เป็นแถลงการณ์
คำแถลงร่างของหลักเกณฑ์ในการสถาปนาชาติอินโดนีเซียเป็นโครงการซึ่งจะดำเนินการ
จะปรึกษาหารือกันโดยใกล้ชิดในเรื่องที่มีผลโดยละเอียดร่วมกัน

๓. แถลงการณ์ร่วม (Joint Statement) เกี่ยวกับความตกลง ซึ่งเป็น
ผลของการประชุมชั้นสูงสุด ซึ่งแจ้งเสร็จสิ้นลง

ที่ประชุมได้ขอขอให้สหประชาชาติซึ่งความพยายามที่จะไม่ขัดขวาง
และสำรวจผลการเลือกตั้งในเอเซียเหนือและซาราวักว่าประชาชาติอินโดนีเซียและไต้หวัน
เข้าร่วมในมาเลเซียหรือไม่ และการเลือกตั้งเป็นไปโดยบริสุทธิ์เสรีหรือไม่

บทบาทของจีนเป็นสิ่งที่สำคัญ ในการประชุมครั้งนี้ก็คือประชาชาติอินโดนีเซีย
ได้เสนอให้มีการจัดตั้งสมัชชาอินโด (Map-Indo) ขึ้นโดยประเทศทั้งสาม

คืออินโดนีเซีย ซิลิปีนส์ และมาดากา จะรวมกันเข้าในลักษณะอาณัติ (Gondar confeder) จะรวมเนื้อกันในกิจการต่าง ๆ จะมีการประมุขหรือกันเป็นประจําคนบางคนระหว่าง เจ้าหน้าที่ถูกจับในเรื่องที่มีผลได้เสียร่วมกันในทางด้านความมั่นคง ความสัมพันธ์ทาง เศรษฐกิจและวัฒนธรรม ประธานาธิบดีมาดากาได้กล่าวไว้ว่า นาซีอินโด ไม่ต้องการ กิ่งรัฐบาลขึ้นใหม่ เพื่อให้อำนาจเหนือราชอาณาจักรของประเทศ นาซีอินโดได้เป็นลการ รวมกลุ่มระหว่างประเทศขึ้นเพื่ออาภิเดียวกัน หรือมีความผูกพันทางวัฒนธรรม ภาษาศาสตร์ และภูมิศาสตร์ แต่จะเปิดประตูต้อนรับทุกประเทศโดยไม่คำนึงถึงเชื้อชาติ ศาสนาและনীติให้ความจงรักภักดีอย่างเต็มที่ (Undivided allegiance) ต่อ ประเทศมาดากาประเทศใดประเทศหนึ่ง ข้อเสนอของซิลิปีนส์นั้นก็เนื่องจากเหตุผลที่ว่า ซิลิปีนส์ต้องการลดความผูกพันกับสหรัฐอเมริกา และสร้างความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นกับ ประเทศเพื่อนบ้าน แต่เดิมที่นาซีเคยขายที่แดนเกาะซิจักตั้งมาซิลิปีนส์ก็อาจมองออกไป ในที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากความขัดแย้งกันในเรื่องผลการสอบสวนความผิดของเจ้าหน้า สหประชาชาติในดินแดนบอร์เนียวเหนือ และซาราวัก เมื่อมาดากาได้สวามิภักดิ์มาเอเชีย ขึ้นเมื่อ ๑๖ กันยายน ๒๔๘๖ ซิลิปีนส์ก็ยังไปขอรับรับรองมาเอเชีย ซึ่งเมื่อเชษฐาของ อินโดนีเซีย นายกรัฐมนตรีมาเอเชียได้ประกาศยึดสัมพันธภาพการผูกพันกับอินโดนีเซีย วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๔๘๖

ความสัมพันธ์ระหว่างซิลิปีนส์กับมาเอเชียก็นั้น แต่เดิมมีความสัมพันธ์เป็น อันดีชิดกับอินโดนีเซีย ทั้งนี้เพราะว่ามาเอเชียและซิลิปีนส์เป็นประเทศสมาชิกสภาบ ลานาและมีนโยบายต่อต้านคอมมิวนิสต์เหมือนกัน จึงไม่ว่าจะมีความยากลำบากก็ถึง หมดกับจะจัดสัมพันธภาพการผูก และซิลิปีนส์โดยทั่ว ๆ ไปก็วางกัอย่างอินโดนีเซีย ด้ว่าชาวซิลิปีนส์ไม่มีความหวาดเกรงจักรวรรดินิยมหรือลัทธิคอมมิวนิสต์ของประเทศเพื่อนบ้านอย่างชาวอินโดนีเซีย ชาวซิลิปีนส์เองก็ต้องการที่จะผูกมิตรกับประเทศต่างๆ ไปกับกัน

๕ "ประวัติศาสตร์จากชาวโลก ๒", op. cit., pp.388-389.

การที่ประธานาธิบดีมาลาปากัส ดำเนินนโยบายต่างประเทศจนต้องก่อความขัดแย้งทางการเมือง การผูกพันนี้ ชาวฟิลิปปินส์โดยทั่วไปอาจจะไม่พอใจและเป็นผลทำให้ประธานาธิบดีมาลาปากัสต้องเปลี่ยนตัวที่ต่อมาเดเซียบเสียใหม่ เพื่อประโยชน์ทางการเมืองภายในของตนเองก็เป็นที่ถกเถียง นายลอเรนโซ โทซุคอง ประธานคณะกรรมการวิเทศสัมพันธ์แห่งสภาสูงฟิลิปปินส์ได้แถลงคัดค้านและโจมตีประธานาธิบดีมาลาปากัส เมื่อ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๐๖ โดยยื่นขอมติให้สภามีมติรับรองมาเดเซีย

ความขัดแย้งในฟิลิปปินส์ในระยะหลัง ๆ นี้ก็ได้แสดงท่าทีที่อีกตัวออกห่างจากอินโดนีเซียยิ่งขึ้น ทั้งนี้ เนื่องจากได้กล่าวที่ว่าอินโดนีเซียวางแผนการที่จะเข้ายึดเอกราชคืนคาบสมุทรของฟิลิปปินส์ ภายใน พ.ศ. ๒๕๑๓ โดยนายเปเรซลา รัฐมนตรีต่างประเทศฟิลิปปินส์ได้แถลงถึงเรื่องนี้อย่างจริงจังกับสมาชิกของอินโดนีเซียได้ เมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๘ ซึ่งทำให้ฟิลิปปินส์มีความไม่ไว้วางใจอินโดนีเซียมากยิ่งขึ้น ถึงจะเป็นไปได้ว่าหลังจากที่จับสายลับอินโดนีเซียได้แล้ว ประธานาธิบดีมาลาปากัสได้เตือนทางไมตรีจระเข้การบริเวณนั้น และสั่งให้ทางสถานีทหารเรือขึ้นตีบนคาบสมุทรและได้ส่งกองกำลังประมาณ ๒๐๐ ล้านเมโซ จากรัฐสตาร์เพื่อปรับปรุงแผนการป้องกันภาคใต้ของฟิลิปปินส์ ผลจากการนี้เกิดขึ้นแล้วทำให้ฟิลิปปินส์ทางเขินจากอินโดนีเซีย เพราะฟิลิปปินส์เองยังไม่เห็นด้วยในการดำเนินนโยบายอย่างรุนแรงของประธานาธิบดีมาลาปากัส ในอนุสัญญา ๑๐ ประมวลมาลาปากัสได้พยายามหาคนเป็นผู้นำกลุ่มอยู่เสนา

สำหรับปัญหาชาติแย่งระหว่างมาเดเซียกับฟิลิปปินส์อันมีใจมุ่งให้ฟิลิปปินส์ว่าฟิลิปปินส์ต้องการที่จะให้ศาลโลกเป็นผู้ชี้ขาดในกรณีกรณีนี้เมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๖ มาเดเซียคัดค้านการที่มาเดเซียคัดค้านนี้ก็เนื่องมาจากเหตุผลที่ว่า

๑. มาเดเซียไม่ต้องการเสียงที่จะสูญเสียกันแก่อินโดนีเซียในการพิจารณาของศาลโลก
๒. การบอกปิดคดีกรณีกรรมาธิการของฟิลิปปินส์เป็นการจำกัดปัญหาไว้เมื่อมองฟิลิปปินส์พยายามหาทางเปลี่ยนจุดเรียกร้องอยู่เรื่อย ๆ

อย่างไรก็ตาม เขาใจว่าปัญหานี้คงจะหาความเข้าใจและตกลงกันได้ในที่สุด เพราะทั้งสองประเทศก็ได้แต่งตั้งกงสุลและเจ้าหน้าที่ไปประจำปฏิบัติงานที่มะนิลาและ กัวลาลัมเปอร์ ตั้งแต่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๐๓ อยู่แล้ว โดยนายจวนดี โอนีซีโอ อดีตกงสุลใหญ่ประจำสิงคโปร์ เป็นกงสุลฝ่ายฟิลิปปินส์ เจ้าหน้าที่ประจำกงสุล ๗ คน นายอาลี อับดุลลาห์ เป็นกงสุลมาเลเซีย ประจำมะนิลา พร้อมด้วยเจ้าหน้าที่ ๕ คน นอกจากนั้น เนื่องจากในปลายปี ๒๕๐๒ ได้มีการเลือกตั้งประธานาธิบดีฟิลิปปินส์ขึ้นใหม่ โดยนาย มาร์กอสชนะการเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีคนใหม่ของฟิลิปปินส์ เป็นผลให้นายมาคาปาถัด พนจากตำแหน่งประธานาธิบดีไป ซึ่งนายมาร์กอสก็ได้เปลี่ยนแปลงนโยบายต่างประเทศที่ต่อน มาเลเซียใหม่ เป็นผลให้ทั้งสองประเทศก็มีความสัมพันธ์ทางการทูตต่อกันอบ่างเดิม ภายหลังจากที่อินโดนีเซียและมาเลเซียตกลงคืนดีกันแล้ว โดยฟิลิปปินส์และมาเลเซียได้ สถาปนาสัมพันธ์ทางการทูตในระดับปกติระหว่างกันขึ้นเมื่อ ๓ มิถุนายน ๒๕๐๔

๔. ความสัมพันธ์ของจีนแดงและรัสเซียกับอินโดนีเซีย

จีนแดงได้แสดงท่าทีสนับสนุนนโยบาย เผด็จการ ของอินโดนีเซียมาตั้งแต่ แรก ทั้งนี้เพราะจีนแดงกำลังมีอิทธิพลเป็นอย่างมากอยู่ในดินแดนอินโดนีเซีย เนื่องจากไอดิต ซึ่ง เป็นหัวหน้าพรรคคอมมิวนิสต์ในอินโดนีเซีย เป็นผู้สนับสนุนและนิยมนระบบคอมมิวนิสต์ของปักกิ่ง อย่างเปิดเผยช่วย เป็นกำลังสำคัญของจีนแดง (นายไอดิตผู้นี้เป็นผู้ที่มีอิทธิพลมากอยู่ในอินโดนีเซียซึ่งจะได้พิจารณาถึงความสำคัญของบุคคลผู้นี้ ซึ่งมีอยู่เบื้องหลังนโยบายการ เมืองของ พูกวาร์ในต่อไป) จีนแดงได้สนับสนุนอินโดนีเซียอย่างเต็มที่ในนโยบายแซ่ดที่ตะวันตกโดยเฉพาะ อังกฤษกับอเมริกา จีนแดงได้ตกลงที่จะให้ความสนับสนุนทั้งทางทหารและทางเศรษฐกิจต่อ อินโดนีเซียในการดำเนินการสงครามกองโจรต่อมาเลเซีย นายสุบันครี อดีตรัฐมนตรีต่างประเทศอินโดนีเซียได้แถลงต่อผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์เดอะคอนเมื่อง เมื่อ ๒๕ มกราคม ๒๕๐๔ ว่า ปักกิ่งยืนยันที่จะให้ความช่วยเหลือเป็นจำนวนเงิน ๑๕๐ ล้านดอลลาร์ต่ออินโดนีเซีย เมื่อจอมพล เซนเปีร์ รัฐมนตรีต่างประเทศจีนแดงไปเยือนอินโดนีเซีย เมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๓ ก็ได้ อาสาที่จะให้ความช่วยเหลือทั้งทางกำลังและอาวุธต่ออินโดนีเซียเพื่อ เปิดฉากการทำสงคราม

กองโจรขนาดใหญ่ขึ้นเป็นที่เชื่อกันว่าการที่อินโดนีเซียลาออกจากองค์การสหประชาชาติ ก็เนื่องมาจากคำแนะนำของจีนเอง ประธานาธิบดีซูการ์โนได้พยายามพบปะและเจรจากับนายกรัฐมนตรีโจว เอินไหลอยู่เสมอโดยเมื่อเดือนเมษายน ๒๕๕๕ ซูการ์โนได้เชิญโจว เอินไหลและจอมพล เจินอ๋ไปอินโดนีเซียเนื่องในพิธีฉลองครบรอบ ๑๐ ปีของการประชุมอาฟร-เอเซียที่บันดง

เมื่อกลางเดือนมกราคม ๒๕๐๘ ดร.สุบันดริโฮซึ่งได้เดินทางไปเยือนปักกิ่ง เพื่อขอความช่วยเหลือทางทหารแก่อินโดนีเซียได้กล่าวว่า อินโดนีเซียกับจีนคอมมิวนิสต์ จะขอกอดคอกำเนินงานร่วมกันตลอดไปโดยไม่มีกำลังใด ๆ ไบว่าจะเป็นที่ภายในประเทศ หรือนอกประเทศจะมาแยกประเทศทั้งสองให้เลิกรวมมือกันได้ เขากล่าวต่อไปว่า อินโดนีเซียและจีนแดงมีศัตรูร่วมกันคือพวกจักรวรรดินิยมที่มีสหรัฐอเมริกาและอังกฤษเป็นหัวหน้า การทอสนั้นไม้อาจจะแยกออกจากกันได้ เพราะอินโดนีเซียและจีนแดงมีอุดมคติอย่างเดียวกันและมุ่งต่อสู้ร่วมกันและนายพลโลจูบ ซึ่งประธานคณะเสนาธิการจีนคอมมิวนิสต์ได้แถลงที่ปักกิ่งว่า ถ้าหากอินโดนีเซียถูกโจมตีแล้ว ประชาชนจีน ๒๕๐ ล้านคนจะไม่ยอมนิ่งดูดาเป็นอันขาด

เป็นที่น่าสังเกตว่าอินโดนีเซียนั้นปรารถนาที่จะได้คำรับรองและยืนยันอย่างแนบแน่นจากจีนคอมมิวนิสต์ในอันที่จะให้ความช่วยเหลือทางทหารแก่อินโดนีเซีย ถ้าหากว่าการใช้นโยบายเผชิญหน้าของอินโดนีเซียต้องก้าวไปถึงขั้นต้องมีการสู้รบเกิดขึ้นแล้ว แต่จีนแดงก็ให้แต่เพียงคำมั่นสัญญาที่คลุมเคลือและเป็นที่น่าสงสัยว่าจะเป็นการช่วยเหลือแต่เพียงคำพูดมากกว่าที่จะให้ความช่วยเหลืออย่างจริงจัง ทั้งนี้เพราะจีนคอมมิวนิสต์นั้นไม่อยู่ในฐานะที่จะให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศใดได้มากนัก ในเมื่อพิจารณาความสามารถของประเทศจีนคอมมิวนิสต์ในปัจจุบันนี้

สำหรับรัสเซียเขานั้น เนื่องจากในระยะนั้นกำลังมีความแตกร้าวกับจีนคอมมิวนิสต์อย่างมากมาย จึงได้แสดงความเห็นขัดแย้งกับจีนคอมมิวนิสต์โดยคัดค้านการที่อินโดนีเซียจะลาออกจากองค์การสหประชาชาติ (ซึ่งจีนคอมมิวนิสต์สนับสนุนว่าเป็นนโยบายที่ฉลาดและเด็ดขาด) ว่าเป็นการกระทำที่ไม่สมควร แต่อย่างไรก็ตามหนังสือพิมพ์อัสเวสเตีย

โคลงบทความสนับสนุนและการรื้อฟื้นอินโดนีเซียที่ไม่ยอมรับอาณานิคมใหม่และเก่าในมาเลเซีย โดยโจมตีว่า เป็นฐานทัพของอังกฤษในสิงคโปร์และเมืองเกร็งเมืองที่ไชนีสบริษัทเดกราชของอินโดนีเซียไม่ค่อย เหตุนี้อินโดนีเซียจึงต้องดำเนินนโยบายคัดค้านมาเลเซีย ซึ่งถือว่าเป็นการก่อกวนอาณานิคมขึ้นใหม่และสหภาพโซเวียตอยู่ในกลุ่มประเทศที่เห็นใจการต่อสู้ของอินโดนีเซีย เกือบจะประนีประนอมของประเทศชาติและขอสนับสนุนความตั้งใจที่จะจัดอาณานิคมขึ้นใหม่และรื้อฟื้นขึ้น เพื่อเป็นปรปักษ์ต่อประเทศใหม่ในเอเชีย รัสเซียยังคงใช้สิทธิยับยั้งข้อเสนอของนาโตเวไลแชนเนลรัความมั่นคง (Security Council) สหประชาชาติที่จะยุบข้อพิพาทระหว่างมาเลเซียและอินโดนีเซียเมื่อปี ๒๕๐๗ อย่างไรก็ตามรัสเซียได้พยายามหลีกเลี่ยงที่จะนำตนเข้าไปเกี่ยวข้องกับกรณีพิพาทโดยตรงและพยายามที่จะต่อต้านอิทธิพลของจีนแดงซึ่งในอินโดนีเซีย ตั้งแต่ปี ๒๕๐๓ เป็นต้นมา รัสเซียได้ช่วยเหลือให้อาวุธยุทโธปกรณ์แก่ประเทศอินโดนีเซีย แทนที่อเมริกาจะส่งโซเวียตด้วยเหตุผล เนื่องจากอินโดนีเซียมีท่าทีเห็นพ้องกับนโยบายของปักกิ่งมากยิ่งขึ้น ฉะนั้น จากสถานการณ์ในปัจจุบันจึงไม่อาจหวังพึ่งรัสเซียได้มากนัก

๕. สหประชาชาติกับกรณีพิพาท

กฎบัตรสหประชาชาติ มาตรา ๑ ได้กำหนดความมุ่งหมายของ

สหประชาชาติไว้ว่า

"๑. เพื่อสร้างไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศและมุ่งต่อจุดปลายทางปลายทางอื่น ๆ จะได้ดำเนินการร่วมกันอันเป็นผลจริงจัง เพื่อการป้องกันและการขจัดภัยคุกคามต่อสันติภาพ และเพื่อปราบปรามการรุกรานหรือการล่วงละเมิดอื่น ๆ ต่อสันติภาพ ตลอดจนช่วยกันโดยสันติวิธีและสอดคล้องกับหลักการแห่งความยุติธรรมและกฎหมายระหว่างประเทศซึ่งจะนำไปสู่การวางระเบียบสันติภาวะได้ ภาลา"

และเพื่อให้แน่ใจไปทางความมุ่งหมายในหลักการข้างต้น องค์การสหประชาชาติจะต้องดำเนินการตาม มาตรา ๒ ดังนี้ คือ

"๑.๑. สมาชิกทั้งปวงจะต้องระงับกรณีพิพาทระหว่างประเทศของตนโดยสันติวิธีในลักษณะการ เว้นที่จะไปเป็นอันตรายแก่สันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศและความยุติธรรม

๔. โยศความบริพัตรระหว่างประเทศสมาชิกทั้ง ม่วงจักต้องระแวดระวังการ
หรือการไร้อำนาจสมบูรณ์และภาวะแห่งฉันท เจตหรือ เขกราชทางการ เมืองของรัฐใด ๆ หรือ
การกระทำในลักษณะการที่ใดก็ตามไม่สอดคล้องกับความมุ่งหมายของสนธิประชาชาติ^{๑๐}

เนื่องจากกฎบัตรสหประชาชาติได้กำหนดความมุ่งหมายและวิธีดำเนินการ เพื่อให้
ให้ได้มาซึ่งสันติภาพและความสงบสุขบนพื้นโลกดังที่กล่าวนี้เอง องค์การสหประชาชาติจึงถือ
เป็นหน้าที่สำคัญของตนในอันที่จะสอดส่องและระงับข้อพิพาทต่าง ๆ ซึ่งเกิดขึ้นระหว่าง
สมาชิกไม่ว่าจะที่ไหนบนพื้นโลก สำหรับกรณีพิพาทข้อพิพาทระหว่างอินโดนีเซียกับมาเลเซียก็
เช่นกัน สหประชาชาติได้ให้ความสนใจและพยายามหาทางที่จะช่วยไกล่เกลี่ยไม่ให้เป็น
เรื่องลูกกลมใหญ่โตต่อไปเรื่อยมา ทั้งนี้เนื่องจากว่าทั้งอินโดนีเซียและมาเลเซียต่างก็เห็น
สมาชิกขององค์การสหประชาชาติด้วยกันทั้งสองประเทศ องค์การสหประชาชาติจึงถือเป็น
หน้าที่ที่จะต้องหาทางระงับข้อพิพาทนี้โดยเริ่มตั้งแต่ที่ประชุมสุดยอดระหว่างประชาชาติอินโด
นีเซียกับ ประธานาธิบดีเนือการาฮาดีอันและนายกรัฐมนตรีนกู อัมดุล ราห์มัน ซึ่งประชุมกันที่
นิฮารระหว่าง ๓๐ กรกฎาคมถึง ๕ สิงหาคม ๒๕๐๖ ไรท์กลงที่จะขอร้องให้เลขาธิการ
สหประชาชาติส่งคณะผู้แทนเจ้าไปสอบสวนและสำรวจผลการเลือกตั้งในบอร์เนียวเหนือและ
ซาราวัก ซึ่งเลขาธิการสหประชาชาติก็ยอมรับอย่างเต็มใจในการปฏิบัติหน้าที่นี้โดยจัดส่ง
คณะผู้แทนเลขาธิการสหประชาชาติไปสำรวจตรวจสอบจนส่งเจ้าหน้าที่ยื่นผู้ใหญ่ขององค์การสหประชาชาติ
แผนภาพการเริ่มต้น รองเลขาธิการสหประชาชาติปลัดตรีบั้ง เหตุการณ์ดังโดยยกเลิกการ
มาแล้วในแผนที่ ๑ ข้อ ๒ (๒) เรื่องการสอบสวนประชาชาติในซาราวักและบอร์เนียวเหนือ
ของคณะผู้แทนสหประชาชาติ แม้ว่าอินโดนีเซียจะไม่ยอมรับผลการสำรวจของคณะผู้แทนสหประชาชาติ
ก็ตาม แต่ก็ถือได้ว่าเมื่อความพยายามอย่างหนึ่งของสหประชาชาติที่จะช่วยไกล่เกลี่ยให้
ตกลง เมื่อมีการเจรจาหยุดยิงกับ เลขาธิการ องค์การสหประชาชาติก็ได้รับการขอร้องให้
ช่วยแต่งตั้งประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการหยุดยิง ซึ่งเลขาธิการฯ ก็ได้ตอบคำเป็นการให้
ซึ่งการหยุดยิงก็ไม่สามารถบรรลุผลได้ เมื่อของโจอินโดนีเซียรุกรานมาเลเซียทำให้
วิพากษา เลเชอิกก็ได้ลงใจนำเรื่องนี้เข้าสู่ที่ประชุมของคณะมนตรีความมั่นคงสหประชาชาติ
โดย Dato Tasmal Bin Dato Abdul Rahman รัฐมนตรีว่าการยุติธรรมและสหประชาชาติไทย

^{๑๐} กฎบัตรสหประชาชาติ มาตรา ๑, ๒.

ซึ่ง เป็นหัวหน้าคณะผู้แทนมาเลเซียประจำสหประชาชาติ เป็นผู้แถลงในที่ประชุม เมื่อวันที่ ๕-๑๐ กันยายน ๒๕๐๗ ซึ่งได้มีการโต้แย้งกันอย่างหนักระหว่างผู้แทนของมาเลเซียและผู้แทนของอินโดนีเซีย^{๑๑} ปรากฏว่าที่ประชุมคณะมนตรีความมั่นคงสหประชาชาติได้ให้ความเห็นอกเห็นใจต่อมาเลเซียเป็นอย่างมาก แต่เนื่องเป็นการประชุมที่ประชุมอนุสัญญาผู้แทนนอร์เวย์จึงได้เสนอร่างมติเสนอข้อที่ประชุมคณะมนตรีความมั่นคง เมื่อ ๑๕ กันยายน ๒๕๐๗ โดยแสดงถึงความกังวลอย่างลึกซึ้งของคณะมนตรีความมั่นคงต่อกรณีพิพาท และการปะทะกันด้วยกำลังอาวุธในดินแดนแถบนั้นและได้เสนอมติดังนี้ คือ

- ๑. เสียใจต่อเหตุการณ์ซึ่งเกิดขึ้นในอาชกาภิ เวณแดนนี้
- ๒. เสียใจต่อเหตุการณ์ในวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๐๗ ซึ่งก่อให้เกิดการรุกรานขึ้นโดยผู้แทนมาเลเซีย (เหตุการณ์ดังกล่าวก็คือ การส่งกองโจรเข้าสู่ดินแดนมาเลเซีย)
- ๓. ขอเรียกร้องให้พยายามทุกวิถีทางที่จะหลีกเลี่ยงกรณีเช่นนี้อีก
- ๔. เรียกร้องทุกวิถีทางที่จะหลีกเลี่ยงจากการข่มขู่ทั้งหมดหรือการใช้กำลังและให้

เคารพต่อบูรณภาพของดินแดนและอธิปไตยทางการเมืองซึ่งกันและกันและให้สร้างสรวรบรรยากาศอันนำมาซึ่งการเจรจา

๕. แนะนำรัฐภาคีของกฎบัตรให้เจรจาตามพื้นฐานของหลักการร่วมกัน ซึ่งตกลงโดยประชุมของรัฐบาลทั้งสาม ภายหลังจากการประชุมที่โลเกียเมื่อ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๐๖ และให้คณะกรรมาธิการใจัดแก้ไขซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยแถลงการณ์ร่วมฉบับนี้^{๑๒} ดำเนินการเร่งให้คณะมนตรีความมั่นคงทางการทหารรวมถึงความคลี่คลายของสถานการณ์

แต่เป็นที่น่าเสียใจว่า ความพยายามของนอร์เวย์ที่จะไกล่เกลี่ยข้อพิพาทโดยมิใช่ไม่เป็นผล เนื่องจากรัสเซียได้ใช้สิทธิยับยั้ง (veto) ครั้งที่ ๑๐๖ ต่อมตินี้ โดยมีผู้แทนเชโกสโลวาเกียเป็นผู้สับสนุนรัสเซีย ส่วนประเทศอื่นอีก ๕ ประเทศในคณะมนตรีความมั่นคงให้ความสนับสนุนมติของนอร์เวย์ คือ นอร์เวย์ สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร ฝรั่งเศส จีน บราซิล ไอวอรีโคสต์ บอรุโดโด และไนจีเรีย

^{๑๑} คำแถลงของผู้แทนมาเลเซียและผู้แทนอินโดนีเซียประจำสหประชาชาติต่อคณะมนตรีความมั่นคง เมื่อ ๕, ๑๐, ๑๔, ๑๕ กันยายน ๒๕๐๗

^{๑๒} จากร่างมติเสนอโดยผู้แทนนอร์เวย์ต่อคณะมนตรีความมั่นคง เมื่อ ๑๕ กันยายน ๒๕๐๗ ภายหลังจากที่ได้อ้างคำแถลงของผู้แทนมาเลเซียและผู้แทนอินโดนีเซียแล้ว

จีนโคบีเขียนไว้ว่า ความไม่พอใจขององค์กรสหประชาชาติมาตั้งแต่ที่รัฐผู้แทนสหประชาชาติได้เผยแพร่การสำรวจประชามติในฮามารวักและบอร์เกียว เพื่อใช้ยกเลิกลาวหาว่า เอาจริงการสหประชาชาติเป็นความจริง จีนโคบีเขียนชี้ช้ายามนี้ ถึงตนออกจากสหประชาชาติมาตั้งแต่ และเมื่อมาเจ เขียนได้ เป็นสมาชิกคณะมนตรีความมั่นคงสหประชาชาติ เมื่อต้นมกราคม ๒๕๐๔ จีนโคบีเขียน โดยประกาศอธิปไตยของจีนโคบีได้ประกาศลาออกจากองค์การสหประชาชาติ ประธานาธิบดีซูการ์โนได้ประกาศลาออกจากประธานาธิบดีในกรุงจาการ์ตา เมื่อ ๘ มกราคม ๒๕๐๔ ว่า เหตุผลที่จีนโคบีเขียนจะถอนสหประชาชาติก็เนื่องจากว่า สหประชาชาติได้มีมติประณามจีนโคบีเขียน ๒ ครั้ง คือครั้งแรกเมื่อสหประชาชาติสำรวจประชามติประชาชนในจังหวัดฮามารวัก และบอร์เกียว เพื่อ โดยซูการ์โนหาว่า องค์การสหประชาชาติเป็นความจริง ครั้งที่สอง คือการที่ไต้หวันเขียนเป็นสมาชิกคณะมนตรีความมั่นคงสหประชาชาติ

สาเหตุการลาออกจากองค์การสหประชาชาติของจีนโคบีเขียนนั้น หนังสือพิมพ์ "จีนโคบีเขียน แสรวลด์" ซึ่งเป็นเอกสารเสียงของกระทรวงการต่างประเทศไต้หวันได้ให้เหตุผลว่า ประการแรกเนื่องจากสหประชาชาติไม่มีมติรับประเทศมาเลเซียเข้าเป็นสมาชิกคณะมนตรีความมั่นคงสหประชาชาติ ประการต่อมาคือ การที่จีนโคบีเขียนถอนตัวออกนี้ ก็เพื่อประโยชน์ของจีนโคบีเขียนเอง เพราะว่าจีนโคบีเขียนไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามข้อผูกมัดซึ่งทำไว้กับสหประชาชาติโดยกรณีเกาะ เวสต์อีเรียนอีกต่อไป (เมื่อสหประชาชาติมีมติให้เนเธอร์แลนด์ถอนตัวออกจากเวสต์อีเรียนนั้น จีนโคบีเขียนก็ถอนตัวแล้ว และให้คำสัญญาไว้ว่า เมื่อถึง ค.ศ. ๑๙๖๘ จะให้ประชาชนในเวสต์อีเรียนอีกครั้งหนึ่งว่า เนเธอร์แลนด์หรืออยู่กับจีนโคบีเขียนต่อไป) เหตุผลอีกประการหนึ่งก็คือ จีนโคบีเขียนก็ต้องการที่สหประชาชาติมีมติใหม่มาเลเซียเข้าเป็นสมาชิกคณะมนตรีความมั่นคงนั้นแสดงให้เห็นว่า สหประชาชาติกลายเป็นที่ชุมนุมของประเศที่มีปฏิกริยาอำนาจแข็งขันทุกที่ ๑๖ เป็นองค์การซึ่ง เลื่อนไทม์ลงจน เนเธอร์แลนด์มีกองประเศสหราชอาณาจักรเป็นประเศเก่าเมืองขึ้นที่ยังเหลือตกค้างอยู่ เหนือ อังกฤษ และสหรัฐอเมริกา

การลาออกครั้งนี้ประเทศต่าง ๆ เกือบทั่วโลกได้คัดค้านและขอให้ประธานาธิบดีซูการ์โนตัดสินใจเสียใหม่ รัฐบาลอินโดนีเซียจึงให้จีนโคบีเขียนตัดสินใจเสียใหม่ ประธานาธิบดีเอ็นกูมาห์แห่งชานา ได้ส่งสาส์นพิเศษไปถึงประธานาธิบดี

ชุกการโน แจงว่ากรรกระทำครั้งนี้ของอินโดนีเซียอาจทำให้ประสิทธิภาพในอิทธิพลและความ เป็นปีกแฉกของกลุ่มประเทศอาฟร-เอเซียบนเส้นโทรมคงไปอย่างใหญ่หลวง ประธานาธิบดีซุการ์โน แห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย และนางบันดาราไนเย เก นายกรัฐมนตรี ดังกา ได้ร่วมกับประธานาธิบดีตีโตแห่งยูโกสลาเวีย จึงชวนให้ประธานาธิบดีชุกการโน คิดเสียใหม่โดยกล่าวว่า การถอนตัวออกจากสหประชาชาติของอินโดนีเซียนั้นอาจเป็น อันตรายต่อการสู้กับลัทธิอาณานิคมและความไม่เสมอภาค โซเวียตรัสเซียได้แสดงความ ไม่เห็นชอบในการที่อินโดนีเซียลาออกนี้ โดยโซเวียตพิจารณาเห็นว่า การที่อินโดนีเซีย ลาออกจะทำให้เกิดความกระทบกระเทือนและทำให้เกิดสถานการณ์ยุ่งยากยิ่งขึ้นอีก นายเอ็น เอ มิกเชลอฟ เอกอัครราชทูตโซเวียตประจำการคาโตเข้าพบ ดร.สุบันตรีโอ และได้แจ้งให้ทราบถึงทัศนะของโซเวียตและขอให้อินโดนีเซียยังคง เป็นสมาชิกสหประชา ชาติอยู่ต่อไป มีเพียง ๒ ประเทศที่แสดงความยินดีกับการลาออกของอินโดนีเซีย ประเทศ แรกคือจีนคอมมิวนิสต์โดยนายโจว เอินไล ได้แสดงความยินดีและสรรเสริญอินโดนีเซีย อย่างมากในการลาออกอีกประเทศหนึ่งก็คือมาเลเซียซึ่งตนกู อับดุล ราห์มัน ได้แถลงว่า การที่อินโดนีเซียออกไปจากสหประชาชาติก็ดีแล้ว แม้ว่าจะได้รับการชักชวนจากประเทศ ต่าง ๆ เกือบทั่วโลก แต่ประธานาธิบดีชุกการโนก็ยังยืนยันหัดความคิดเดิมและลาออกจาก สหประชาชาติจนได้

การที่อินโดนีเซียลาออกจากสหประชาชาตินั้นนับว่า เป็นการเกินนโยบายที่ ฝึกฝนมาอย่างยิ่ง เพราะอินโดนีเซียไม่ได้ประโยชน์อะไรจากการกระทำครั้งนี้เลย เพราะถูกคัดค้านจากประเทศต่าง ๆ เกือบทั่วโลก รวมทั้งประเทศที่เป็นกลางและ เป็นคอมมิวนิสต์ อินโดนีเซียยังคงสูญเสียความช่วยเหลือต่าง ๆ ที่จะได้รับจากองค์การ สหประชาชาติไปเป็นจำนวนมากโข่นอย ประธานาธิบดีชุกการโนมุ่งหวังที่จะจัดตั้งกลุ่ม ประเทศที่เกิดขึ้นใหม่ (United Nations of New Emerging Force) โดยหวัง

จะตั้งตัว เป็นผู้นำกลุ่มประเทศเหล่านี้ แต่ก็ไม่มีประเทศใดให้ความสนับสนุนความ
คิดเห็นนี้ ส่วนประเทศมาเลเซียนั้นได้มุ่งหวังที่จะใช้สหประชาชาติให้เป็นประโยชน์
ต่อตนอย่างเต็มที่ โดยขอให้ช่วยรักษาเอกราชและความปลอดภัยให้แก่มาเลเซีย

การลาออกของอินโดนีเซียจากองค์การสหประชาชาตินี้เท่ากับเป็นการ
ปลีกตัวออกไปอยู่โดดเดี่ยวโดยไม่เกี่ยวข้องกับสหประชาชาติต่อไปอีก การกระทำ
เช่นนี้ของประธานาธิบดีซูการ์โนทำให้การแก้ไขสถานการณ์ยิ่งซับซ้อนไปอีก เพราะ
เมื่อองค์การสหประชาชาติซึ่งเดิมเคยใช้สำหรับเป็นสถานที่เจรจาและทำความเข้าใจ
ตกลงกันได้ถูกทะเลาะและถูกเหยียดหยามเสียแล้ว ก็มองไม่เห็นว่าจะมีองค์การใด
สามารถจะทำหน้าที่แทนได้ การคัดค้านใจของประธานาธิบดีซูการ์โนนี้ เข้าใจว่า
ทำไปเพื่อความผาสุกและถูกกีดกันจากคอมมิวนิสต์ในประเทศและแรงสนับสนุนของจีน
คอมมิวนิสต์ ซึ่งก่อให้เกิดผลเสียแก่อินโดนีเซียมากกว่าผลดี

๗. ลักษณะของความตึงเครียด

๑. การกบฏในบรูไน

ระยะเมื่อก่อนการจัดตั้งมาเลเซียนั้น มีเหตุการณ์ที่สำคัญ
เกิดขึ้นเหตุการณ์หนึ่ง ซึ่งมีผลทำให้เกิดความระวังกวาระหว่างสหพันธ์มาลายา
ฟิลิปปินส์ และอินโดนีเซีย เป็นอย่างมาก เหตุการณ์หนึ่งก็คือ การกบฏในบรูไน เพื่อ
ความสมบูรณ์ของเอกสารวิจัยฉบับนี้จะใช้คำเอาเบื้องต้นหลัง เหตุการณ์กบฏครั้งนั้นมา
ประมวลประกอบไว้ โดยสังเขปด้วย

บรูไนมีสภาพเป็นดินแดนในอารักขาของอังกฤษตั้งอยู่ในทวีปเอเชียตะวันออกเฉียง
ทางภาคเหนือของเกาะบอร์เนียว ในทวีปเอเชียมีดินแดนที่เป็นอาณานิคมหรือดินแดนอารักขา
ของอังกฤษอยู่สามแห่งติดต่อกันคือ บอร์เนียวเหนือ บรูไน และซาราวัก ส่วนที่เหลือของ
เกาะบอร์เนียวนั้นเป็นของอินโดนีเซีย บรูไนเป็นดินแดนที่เก่าแก่แห่งหนึ่ง ปกครองโดย
สุลต่านสืบต่อกันมาหลายศตวรรษ จนเมื่อ พ.ศ. ๒๔๓๖ สุลต่านแห่งบรูไน จึงได้ทำ
สนธิสัญญายอมเป็นรัฐในอารักขาของอังกฤษ บรูไนมีเนื้อที่ ๒,๒๖๖ ตารางไมล์ มีผลเบื้องต้น

๔๕,๐๐๐ คน ในจำนวนนี้เป็นชาวอายุ ๔๐,๐๐๐ คนเป็นชาวจีน ๑๖,๐๐๐ คน ส่วน
 ที่เหลือเป็นอินเดีย ฝรั่งเศส และอื่น ๆ ตลอดเมืองส่วนใหญ่มีถือศาสนาอิสลาม ครั้นภายหลัง
 สลัดผู้สุดท้ายคือน้ำมัน ซึ่งผลิตได้มากที่สุดเป็นที่ ๒ ในประเทศเกร็ดจักรภพอังกฤษ คือ เป็น
 รองจากแคนาดาเท่านั้น น้ำมันที่เมืองเซเรบเป็นน้ำมันที่สำคัญที่สุด ซึ่งบริษัทน้ำมัน
 เบลคโครับสัมปทานลุ่มผลิตได้ถึงปีละ ๕ ล้านตัน ส่วนใหญ่ก็ส่งไปจำหน่ายในภาคตะวันออก
 ออกไกล นอกจากนั้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๕๕ ได้พบน้ำมันแห่งใหม่ที่สำคัญอีกที่เมืองเจรูคอง
 กวาวโดยทั่วไปแล้วบรูไนมีน้ำมันถึงมากในดินแดนแถบนี้ถึงก็สามารถให้เงินกู้ยืมแก่
 มาลายาและรัฐข้างเคียงได้เสมอ

ในทางการเมืองนั้น บรูไนปกครองภายในด้วยตนเอง มีสภาที่ปรึกษา
 มีสภาองคมนตรี สภาบริหารและสภานิติบัญญัติ ส่วนอังกฤษมีรั้งมีลอร์ดบรูไนโดยทาง
 ประเทศและการป้องกันประเทศ พระมหากษัตริย์ฝ่ายค้านที่สำคัญ คือพระรกรัก ที่ ซึ่งแปล
 ว่าพระราชเสนาบดีภาษาฮาล่า เป็นหัวหน้า และพระราชาได้รับเลือกมาเป็นสมาชิกสภา
 นิติบัญญัติถึง ๑๖ คน ในจำนวนสมาชิก ๕๐๐ คน

สาเหตุแห่งการกบฏในครั้งนี้ก็น่าจะแบ่งออกได้เป็น ๒ ประการคือ ทาง
 การเมืองและทางเศรษฐกิจสังคม

ในทางการเมือง พระกษัตริย์ทางการเมืองในบรูไนโดยเจ้าจะด้วยราชการ
 การเมืองฝ่ายค้าน คือ นายอชาซารี โกนิง กานุงพยานมาดาและอื่นที่จะรวมกับตนเอง
 อังกฤษทั้งสามคือ บอร์เนียวเหนือ บรูไน และซาราวัก เจ้าเป็นประเทศเดียวที่ในรูป
 สหพันธ์ภายใต้การปกครองบรูไนซึ่งเป็นที่ศูนย์กลางตั้งในทางศาสนา วัฒนธรรม และทาง
 การเมืองของรัฐทั้งสาม อันที่จริงในสมัยก่อนที่ฝรั่งเศสขยายอำนาจมาในบอร์เนียวเหนือ
 นั้น สุลต่านแห่งบรูไนได้อ่านาจอปกครองดินแดนแถบนี้อยู่อย่างกว้างขวาง ครอบคลุม
 ซาราวัก บรูไน และบอร์เนียวเหนือ ตลอดจนตั้งบรูไนเกาะหมู่ของอิสลาม การขยาย
 ดินแดนทั้งสามแล้วแต่ก็มีอำนาจแยกกันโดยเด็ดขาดในต่างถิ่นกัน มาเป็นนครแห่งแยก
 ความเหตุการณ์ทางการเมือง โดยเหตุนี้ฝรั่งเศสครอบงำทั้งสามแล้ว จึงมีอาณาเขตที่ต่าง

ใกล้ก็คดออกมา สำหรับในด้านกร เศรษฐกิจและสังคมกล่าวคือ มีความรู้สึกทั่วไปว่า
...ในขณะนั้นกำลังร้ายแรง และว่าความร้ายแรงนั้นก็มีได้ไปถึงมือประชาชน และที่นี้ จึง
มีความเชื่อว่าถ้าได้เป็นเอกราชแล้ว บรูไนในอนาคตจะสามารถปรับปรุงฐานะทางเศรษฐกิจ
ของตนได้ดีขึ้นและแก้ไขความอยู่ยงยืนในสังคมต่าง ๆ

เมื่ออังกฤษได้สนับสนุนให้การจัดตั้งสหพันธ์มาเลเซียสำหรับบรูไน บรูไน
ผู้สถาปนาจะรับรองให้ความสนับสนุนในการ จัดตั้ง แต่พรรคฝ่ายค้านซึ่งมีนายอาซฮารี
เป็นหัวหน้าได้แสดงความวิตกกังวลอย่างรุนแรง โดยเขาเห็นว่าลอร์ดจะรวมเป็น
สหพันธ์เฉพาะดินแดน ๓ แคว้น คือ บอร์เนียวเหนือ บรูไน และซาราวัก เท่านั้น ขบวนการ
การของนายอาซฮารีที่ได้รับความสนับสนุนอย่างล้น ๆ จากอินโดนีเซียและฟิลิปปินส์
สำหรับเรื่องการยกตนให้มีความสำคัญอย่างเด่นชัด แต่ที่ขบวนการอังกฤษได้มองใน
รัฐสภาปฏิเสธว่าคือนี้ จนกระทั่งเมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๑๙๖๓ ขบวนการคณะรัฐมนตรีเรียก
ว่า "องค์พิทักษ์ชาติบอร์เนียวเหนือนี้กำลังประมาณ ๒,๐๐๐ คน ได้โจมตีเมืองอัมปายู ๆ
ในบรูไน และซาราวัก หลายแห่ง ยึดได้เมืองเซเรบี และเมืองกัวลูน เจลาเบต ซึ่งเป็น
เมืองชายฝั่ง สำหรับนายอาซฮารี ซึ่งเป็นหัวหน้ากบฏไปตั้งกองบัญชาการที่กรุงมะนิลา
ฟิลิปปินส์ ได้ตั้งตนเองเป็นนายกรัฐมนตรีแห่งรัฐมาลดีวิคและประกาศว่ารัฐมาลดีวิค
จะรวมเป็นสหพันธ์กับบอร์เนียวเหนือและซาราวัก โดยมีสุลต่านบรูไนเป็นประมุข มี
นโยบายเป็นกลางและต่อต้านคอมมิวนิสต์ นายอาซฮารีได้มีสาส์นไปถึงประธานาธิบดี
นัซเซอร์ นายเป็น เมลดา และนายกรัฐมนตรี อีเคตของญี่ปุ่น ขอให้สหประชาชาติ
เขาเป็นที่สงสัยกันว่าเนื่องจากนายอาซฮารีอยู่นอกประเทศ ผู้ใดจะเป็นผู้ทำกลางกลาง
ในการเข้าโจมตียึดเมืองต่าง ๆ พลจัตวาเกล็นนี่ ผู้บัญชาการทหารอังกฤษ ได้รายงานว่า
ลอร์ดกบฏในบรูไนได้กล่าวว่าส่วนใหญ่ของลอร์ดกบฏเป็นสมาชิกในพรรคคอมมิวนิสต์ เขายังได้เขียน
โน้ตยาวกล่าวหาว่าได้แก้พลนายทหารของอินโดนีเซีย ลอร์ดกบฏเกิดเมืองอัมปายูได้ ๓ วัน
ก็ต้องสลายตัวลงหมดไป เนื่องจากการปราบปรามของอังกฤษ การกบฏครั้งนี้ผู้ก่อการ
บรูไน คือ สุลต่านเซอร์ โอมาร์ ชาลซุลกิม ได้หลบหนีการจับตัวลง ลอร์ดกบฏไม่ได้ และ
ออกประกาศปฏิเสธไม่ยอมรับร่วมกับพวกกบฏและเรียก ร้องให้ลอร์ดกบฏยอมจำนนเสีย

ผลสะท้อนของการกบฏครั้งใหม่ ก่อให้เกิดความแตกฉานระหว่างมาดากัสการ์
อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ เป็นอย่างยิ่ง โดยมาดากัสการ์เชื่อมั่นว่าฟิลิปปินส์และอินโดนีเซียได้
มีส่วนรู้เห็นเป็นใจกับการกบฏครั้งนี้ เพราะว่ามีฟิลิปปินส์และอินโดนีเซียในนามของ
สหประชาชาติ กองบัญชาการโฆเซนิลาปฏิบัติงานด้านกาเมืองและโฆเซนิลา ก่อตั้งขึ้น
ฟิลิปปินส์ได้เคยเรียกร้องเอาของใหม่เพิ่มอยู่ก่อนแล้ว ส่วนอินโดนีเซียนั้นได้ประกาศ
สนับสนุนการกบฏบางอย่าง เบื้องต้น ตั้งแต่ตัวประธานาธิบดีซูการ์โน ลงมาจนถึงจะมีการส่ง
อาสาสมัครอินโดนีเซียไปช่วยกบฏ และตัวนายอาสาสมัครเอง เมื่อออกจากฟิลิปปินส์ ก็
ได้ไปอยู่ในอินโดนีเซีย

การกบฏในบรูไนก็เป็นเหตุสืบเนื่องให้เกิดความยุ่งยากในระบอบเก่า เมื่อ
มีการสถาปนามาเดเซียขึ้น ย่อมว่าการกบฏในบรูไนจะสิ้นสุดลงแล้วก็ตาม

๖. การสอบสวนประชาชนที่โศกเศร้าและโกรธแค้น เหนือของหมู่ชนสหประชาชาติ

เมื่อมีการประชุมสุดยอดระหว่างประธานาธิบดีซูการ์โน ประธานาธิบดีมาดากัสการ์
และนายกรัฐมนตรี อมกุ อัมตุ ราห์มัน ขึ้นที่เนนิลา เมื่อ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๐๖ - ๕ สิงหาคม
๒๕๐๖ ก็ประชุมได้ลงมติให้ขอการสหประชาชาติให้ส่งคณะผู้แทนเข้าไปสอบสวน และ
สำรวจผลการเลือกที่ในบรูไน เนิล และมาดากัสการ์ ว่าประชาชนในดินแดนทั้งสองได้สนับสนุน
ให้ดินแดนของตนเข้าร่วมในมาเดเซียหรือไม่และการเลือกตั้งเป็นไปโดยบริสุทธิ์เสรีหรือไม่
อันที่จริงแล้วการสหประชาชาติได้ตกลงที่จะดำเนินการให้ตามข้อ ๓ ประเทศรับรอง โดยได้
แต่งตั้งคณะสอบสวนขององค์การสหประชาชาติซึ่งมีนายคอรูเวินซ์ โมแกน มอร์ จากสหรัฐ
เป็นหัวหน้า

ความจริงที่การสำรวจความสมัครใจของประชาชนในรัฐทั้งสองได้เคยกระทำ
กันมาแล้วถึง ๓ ครั้ง ก่อนการสำรวจของคณะผู้แทนสหประชาชาติครั้งนี้ กล่าวคือ

ครั้งแรกโดยคณะกรรมการสมัชชาประชาชาติหรือที่เรียกว่าคณะกรรมการ
คอนโวนต์ เมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๐๕ ๖๕งานของคณะกรรมการนี้ อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์
ไม่รับรองโดยถือว่าเป็นเรื่องภายในของอังกฤษและมาดากัสการ์

๑๒. Tripartite Summit Meeting-Manila Accord, July 31, 1963.

ครั้งที่สองโดยนารายณิมัน (Mr. C.V. Narasimhan) ซึ่งได้เข้าร่วมในการ
สหประชาชาติ ฝ่ายนคร เมือง ซึ่งได้เดินทางไปยังบอร์เนียวเหนือ ซาราวัก และบรูไน
เมื่อเดือนเมษายน ๒๕๐๕ ในรายงานของเขาได้ระบุว่า เมื่อกล่าวโดยทั่วไปแล้ว
ประชากรแต่ละหมู่บ้านโครงการพัฒนาเอเชีย เพราะหมายถึงความรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจ
อิสระทาง การเมือง และวัฒนธรรมทั้งหมดไป นารายณิมันได้ให้เหตุผลในการที่ความ
คิดริเริ่มของเขา เอเชียได้รับความสนใจจากประชาชนเนื่องจากเหตุผล ๓ ประการ คือ
ประการแรก ทำให้เขาเหล่านั้นได้รับเอกราชทางการเมือง มีรัฐบาลที่รับผิดชอบโดยตนเอง
ประการที่สองโดยการพิจารณาเห็นว่า ผลประโยชน์ทาง เศรษฐกิจ เป็นอันมากจะมาสู่พวก
เขา เนื่องจากผลของการเข้าร่วมกับจีนและอินเดียที่ถือว่าสิ่งนี้ เงินตราที่มีมูลค่า และการจัดการ
ดำเนินการทางการเมืองที่มั่นคงอย่างดี ซึ่งจะเป็นทางนำไปสู่การลดการก้าวไกลของจีน
และประการที่สาม ประชาชนเหล่านี้เห็นว่าการ เข้าร่วมเป็นสมาชิกเป็นพันธมิตรกับ
ความมั่นคงและความปลอดภัยของพวกเขา

ครั้งที่สาม โดยการเลือกทั้งหมดไปบอร์เนียวเหนือและซาราวัก (ก.ร. ๐๖)
จึงแสดงให้เห็นว่าประชาชนสนับสนุนแผนการของมาเลเซีย เพราะพรรคที่สนับสนุนแผนการ
มาเลเซียได้รับเลือกตั้งและได้จัดตั้งรัฐบาล

อังกฤษในตอนนี้คงจะไม่เห็นความจำเป็นที่จะต้องให้บริวารหลัง เสียง
ประชาชนในบอร์เนียวเหนือและซาราวักอีก เพราะเห็นว่าเจตจำนงของประชาชนในรัฐ
ทั้งสองได้ปรากฏอย่างชัดเจนแล้วในการเลือกตั้งของรัฐใหม่ แต่เนื่องจากรัฐบาลมาลายา
รองมา รัฐบาลอังกฤษจึงตกลงยินยอมอนุญาตให้คณะเจ้าหน้าที่สหประชาชาติจำนวน ๕ นาย
ซึ่งมีนาย Laurence Michelmore เป็นหัวหน้าคณะ เข้าไปปฏิบัติงานได้ ส่วนจำนวน
ผู้สังเกตการณ์จากอินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และมาลายานั้น รัฐบาลอังกฤษยอมให้มีจำนวนเพียง
๔ คน หรือควมช่วยอีก ๔ คน จากต่างประเทศ เหตุที่อังกฤษยอมยกเว้นให้บริวาร

คำแถลงของ C.V. Narasimhan ทางวิทยุ Radio Sabah จากเมือง
Jeselton เมื่อ ๒๒ เมษายน ๒๕๐๕

สำรวจประชาชาติได้มี เนื่องจากอังกฤษมั่นใจว่า ผลการพิมพ์ เรื่องของประชาชาติจะ เป็นไป ในทางที่สนับสนุนมาเลเซียบ้างแน่นอน ซึ่งจะ เป็นผลดีในการดำเนินการทางการเมือง

ในการดำเนินงานของคณะเจ้าหน้าที่ของสหประชาชาติที่อังกฤษ เคารพอิทธิพลของประชาชาติได้ยืนยันใจไว้โดยอ้างถึงรัฐธรรมนูญต่างประเทศหนึ่ง ๓ ว่า เจ้าหน้าที่สหประชาชาติที่มาปฏิบัติงานในเยอรมนีเยวและซาร์วาคินั้นจะขึ้นอยู่กับ เคารพอิทธิพลของสหประชาชาติโดยตรง และรายงานของเจ้าหน้าที่ก็ไม่ต้องได้รับความเห็นชอบหรือเป็นที่ยอมรับจากฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด ระหว่างที่เจ้าหน้าที่สหประชาชาติเข้าไปทำงานในเยอรมนีเยว เพื่อยุติสงครามวาคินั้น อิมโกลีเชีย ฮิลิปีนส์ และมาลาบาจะส่งผู้แทนเข้าไปสังเกตการณ์ปฏิบัติงานตามที่ตั้งกองทัไว้ที่มะนิลา

คณะผู้แทนสหประชาชาติที่เข้าไปสอบสวนประชาชาติในซาร์วาคินั้นจะประกอบด้วย ๖ คน เห็นอกครั้งที่ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้ คือ,—

๑. นายคอเร็นส์ โมเกิลมอร์	ผู้แทน เคารพอิทธิพลฯ หัวหน้าคณะ
๒. นายยอร์จ จาเนเชก	ผู้แทนรอง เคารพอิทธิพลฯ
๓. นายโฮเซ มาซาโด	เจ้าหน้าที่ฝ่ายบริการและการเงิน
๔. นายยอร์จ โอเวิร์ค	เจ้าหน้าที่ฝ่ายการ เมือง
๕. นายแอนดรูว์ การ์ทนี	
๖. นายเมวิดส์ กวามดาราเซ	
๗. นายเดอริช บาก	
๘. นายคิม เคอ อาราบี	
๙. นายยาซูจิ ฮากาอิ	

สำหรับผู้สังเกตการณ์ พลเรือโทอินโกลีเชียจะส่งผู้แทนของตนเป็นจำนวน ๓๐ คน แต่ต่อมาถึงกองทัพอังกฤษและฝรั่งเศสจะส่งผู้สังเกตการณ์ของตนเข้าไปด้วย ฝ่ายละ ๕ คน รวมทั้งผู้ช่วยฝ่ายธุรกิจอีก ๕ คน คณะเจ้าหน้าที่สหประชาชาติได้เดินทางไปถึงดินแดนทั้งสอง เมื่อกลางเดือนสิงหาคม ๑๙๔๖ และได้สอบสวนอยู่ประมาณ ๑๐ วัน โดยสัมภาษณ์ประชาชาติว่าสันนิษฐานในระหว่างที่อยู่ในซาร์วาคินั้นประกอบด้วย

เก็บขบวนรถจักรยานที่จัดตั้งมาเลเซีย โดยเฉพาะจากพรรคชารวัดัญญาในเคอแลงเกอหลู ซึ่ง
 สมาชิกส่วนใหญ่เป็นชาวจีนกอลวนและแสดงการเป็นปฏิปักษ์ต่อคณะเจ้าหน้าที่สหประชาชาติ
 ใหญ่ นอกจากนั้นระหว่างปี เป็นคน เจ้าหน้าที่สหประชาชาติได้สอบสวนเสรีชนและทำ
 รายงานและออกอุ้งขึ้น เชาฉีการสหประชาชาติเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๐๖ มีความว่า
 ประมวลข้อเท็จจริงอันมีความปรารถนาที่จะให้ดินแดนของตนเข้าร่วมในสหพันธ์มาเลเซีย
 ผลการสำรวจปรากฏว่าในชารวัด ๖๑ ใน ๑๐๐ เห็นด้วยที่จะให้รวมเข้าเป็นมาเลเซีย
 ๒๒ ใน ๑๐๐ ไม่เห็นด้วยและ ๑๗ ใน ๑๐๐ ไม่แสดงความคิดเห็น ส่วนในบอร์เนียวเพื่อ
 หรือชาวมลายู ประชาชนส่วนใหญ่เห็นใจที่จะรวมเป็นมาเลเซีย และอุ้งขึ้นโดยมีมติถึง
 รัฐบาลของประเทศทั้งสาม เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๐๖ ว่า

"ข้าพเจ้าขอแสดงความเห็นว่าเป็นความดีมหาอนส่วนใหญ่ในรัฐทั้งสองชาวมลายูหรือ
 บอร์เนียวเหนือ และชารวัด ปรารถนาที่จะเข้าร่วมกับสหพันธรัฐมาลายาและสิงคโปร์เมื่อ
 สถาปนาขึ้นเป็นมาเลเซีย ซึ่งโดยรัฐใหม่ที่กำลังกำเนิดขึ้นนั้น ประชาชนในรัฐทั้งสอง ชาติโดย
 เกือบสามารถจะร่วมใจกระตือรือร้นเข้าสู่จุดหมายปลายทางของตนได้อย่างราบรื่น
 แล้วยังไรก็อาจ ข้าพเจ้ามีความเห็นว่าการที่รัฐต่าง ๆ เหล่านี้ได้พร้อมใจกันมา
 วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๐๖ เป็นวันกำเนิดของมาเลเซียได้เป็นเหตุทำให้ประเทศคู่สัญญา
 กลุ่มประชาชาติมีความเข้าใจผิดและเข้าใจสับสนได้ ความเข้าใจผิดของประชาชาติคู่สัญญา
 กลุ่มประชาชาติกล่าวนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่ามีทางหลีกเลี่ยงไม่ให้เกิดขึ้นได้ ถ้าหากว่ารัฐ
 ต่าง ๆ นี้จะเข้าร่วมกันเป็นมาเลเซียไม่ความประกาศว่า จะสถาปนามาเลเซียซึ่งก่อน
 ที่ข้าพเจ้าจะประกาศผลการสำรวจประชามติในเกาะชามานหรือบอร์เนียวเหนือ และ
 ชารวัดให้เป็นที่แจ้งชัดแก่ทุกฝ่าย

ต่อมาอุ้งขึ้นเลขาธิการองค์การสหประชาชาติได้กล่าวสรุปไว้อีกว่า "โดยที่
 ได้มีการตกลงกันในขั้นมูลฐานระหว่างรัฐบาลของประเทศทั้งสามนี้ได้เข้าร่วมในการ
 ประชุมที่กรุงมะนิลาและจากแถลงการณ์ของสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ในเคอแลงเกอหลู

^{๑๕} ญัตติที่ออกจากอุ้งขึ้นถึงรัฐบาลของอินโดนีเซีย, มาเลเซีย และฟิลิปปินส์
 ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๐๖

ฟิลิปป์เป็นสว่า ถ้าหากว่าการสถาปนา มาเลเซียบนใ้กับการสนับสนุนจากประชาชนในดินแดนทั้งสองและหลังจากที่ไ้ยอมรับส่วนนี้เป็นที่แน่ชัดแล้ว เห็นว่าการคำ เ้เงินงานนี้ไปโดยวิถีที่ไปโดยสอดคล้องกับหลักการให้ประชาชนเลือกตัดสินใจด้วยตนเอง โดยสมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญสหประชาชาติ พ.ศ. ๒๔๘๔ (บทที่ ๑๔) ข้อ ๗ ของบทพูดท้ายถูกของแนว ชาติยอมรับงานการสำรวจของคณะกรรมาธิการตามหลักและหลักการแล้วทั้งสองประการ เลขาธิการสหประชาชาติเห็นว่า ไม่มีข้อสงสัยอย่างใดเลยในเรื่องความปรารถนาของประชาชนส่วนมากของดินแดนเหล่านี้ที่ประสงค์จะเข้าร่วมอยู่ในสหพันธ์มาเลเชีย การที่ดินแดนต่าง ๆ ซึ่ง เกือบขึ้นอยู่กับประเทศอื่นได้ปฏิบัติขั้นตอนวิธีทางของการเลือกตัดสินใจด้วยตนเองให้อยู่ในสถานะแห่งการปกครองตนเองนั้น จะมีลักษณะเป็นประเทศเอกราชก็หรือเป็นรัฐอิสระ และเป็นส่วนหนึ่งร่วมกับรัฐอื่น ๆ รวมถึงเข้า เป็นประเทศใหญ่ที่ค่อนมาเมืองยุคประสงค์ของสหประชาชาติ ดังนั้นความดำริในเรื่องการสถาปนา มาเลเซียบนใ้การเกิดแรกเริ่มมาอย่างใดก็ตาม แต่การเห็นเหตุการณ์ด้านความ เป็นจริงรวมทั้งการชีวิตทางที่โลกดำเนินไปแล้วนั้นก็ได้เป็นที่ประจักษ์แล้วว่า ในอาราวิคและมลาเียวเหนือ (ซาบารห์) ก็ได้ดำเนินไปตามวิถีทางที่จะนำไปสู่การปกครองตนเอง ดังนั้นจึงหวัง เป็นอย่าง ึ่งว่าประชาชนของดินแดนแห่งนี้คงจะบรรลุความเจริญก้าวหน้าและความรุ่งเรืองและได้เป็นรัฐที่เิ่งขึ้นมาได้ ในบรรดา รัฐต่าง ๆ อันรวมกันเข้าของดินแดนประกอบของมาเลเซียบน

หลังจากที่เลขาธิการสหประชาชาติได้แจ้งผลการสำรวจประชามติในดินแดนทั้งสองแล้ว รัฐบาลมาลาไกมีหนังสือถึงรัฐบาลฟิลิปปินส์ และอินโดนีเซียขอใ้ประเทศทั้งสองยอมรับการสถาปนา มาเลเซียบนวันจันทร์ ที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๐๖ แต่ทั้งฟิลิปปินส์และอินโดนีเซียก็ยังหวงเหนื้ไม่ยอมรับรอง โดยแสดงความไม่พอใจการขอส่วน กล่าวว่าการขอส่วนของสหประชาชาติใ้ดำเนินการใ้มีไประยะเวลาอันนี้เริ่มเป็นการที่ยังใ้เมืองปรุปรุมาอย่างแท้จริง และการที่กำหนดวันสถาปนา มาเลเซียบนก่อนที่การขอส่วนตามรัฐธรรมนูญแห่งสหประชาชาติจะกระทำสำเร็จบริบูรณ์นั้น ทำให้ผลของการขอส่วนประชาคมที่เลขาธิการสหประชาชาติกระทำไปใ้ชาวสะลาตพล ต่อมารัฐบาลอินโดนีเซีย ได้

ประกาศด้วยว่า การสำรวจประชาชาตินั้น ถึงฤดูเป็นยูริคโยอยู่เบื้องหลัง ประชาชนที่
ซูการ์โน โลกก้าวใจมีเลขาธิการสหประชาชาติอย่างรุนแรง โดยหาว่าผิดเบียดเบียน
จริงและทำให้เกิดสถานการณ์ยุ่งยากขึ้นไปอีก ^{๑๖}

ถึงนี้ ผลการสำรวจประชาชาติของผู้แทนสหประชาชาติ ตามคำร้องของ
ประเทศทั้งสามซึ่งเนื่องมาจากความตกลงในที่ประชุมกรุงมะนิลา เมื่อ ๓๐ กรกฎาคม
ถึง ๕ สิงหาคม ๒๕๐๖ จึงไม่ได้ก่อให้เกิดผลประโยชน์ในการแก้ไขกรณีพิพาทนี้แต่อย่าง
ใด ทั้งนี้ เนื่องจากรัฐอินโดนีเซียไม่ยอมรับผลการสำรวจของผู้แทนเลขาธิการสห
ประชาชาติว่าคำเชิญโดยถูกต้องและเป็นเหตุให้ทั้ง ๓ ประเทศนี้ต้องถกสัมพันธภาพ
การทูตกันใหม่ ขณะนี้

๑. ความหมายของโจรอินโดนีเซียเข้าไปในมาเลเซีย

ภายหลังจากที่อินโดนีเซียและมาเลเซียได้ประกาศถึงความสัมพันธ์ทางการ
ทูตซึ่งกันและกัน และอินโดนีเซียได้เริ่มทำนโยบายปรองดองหน้าต่อมาเลเซียแล้ว โจร
อินโดนีเซียก็ไต่กรงเงาพร คืบคืบคลานมาเลเซีย ตามพรมแดนในจุดต่าง ๆ ทั้งทางบก
เรือ และอากาศ ^{๑๗}

๑๖. คำแถลงของประธานาธิบดีซูการ์โนในสหประชาชาติที่จาการ์ตาในวันที่ ๒๑ กรกฎาคม

การบรรยายของประธานาธิบดี Ganefo เมื่อ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๗. "Yet let me be
frank, I'm not pleased with U-tant who has belied reality by stating
that the people of North Kalimantan (Sabah-North Borneo, and Sarawak)
are pro-Malaysia. U-Tant's untrue statement is one of the causes
of the conflict over Malaysia. Therefore, go to hell with that
statement."

๑๗. "Indonesian Involvement in Eastern Malaysia"

เอกสารรัฐบาลมาเลเซีย หน้า ๔๕, Section A.

กองโจร อินโดนีเซียที่ถูกส่ง เข้าไปโดยวิธีต่าง ๆ นี้ได้เริ่มใช้ถ้อยความระงับความ และลด
 วิชาศกรมในคืนแรกมาเดเซีย แต่ก็ไม่ได้ผลสัก เนื่องจากถูกปราบปรามโดยกำลัง
 ตำรวจและทหารของมาเดเซีย ร่วมกับกำลังของอังกฤษและกลุ่มประชาชาติเสรีที่กรวย
 เร็น ออส เทร เลีย และอินโดนีเซียที่ถูกส่ง เข้ามาในคืนแรกมาเดเซีย
 นี้บางส่วนถูกจับกุม บางส่วนถูกยิงตาย ที่เหลือก็ต้องหลบซ่อนอยู่ในป่า ค้างไว้ก็ตาม
 อินโดนีเซียก็ในสภาวะความพยายามที่จะจัดส่งกอง โจร อินโดนีเซียเข้าสู่ดินแดนมาเดเซีย
 ตลอดมาทางลำค้ำไม้ระยและอินโดนีเซียได้ปฏิเสธข้อกล่าวหาของรัฐบาลมาเดเซีย เรื่อง
 การส่งกำลังกองโจรอินโดนีเซียโดยกล่าวหาว่าเป็นเรื่องโกหก ไร้สาระ ซึ่งรัฐบาลมาเดเซียได้
 ป็นขึ้นเอง แต่ต่อมาในระยประสังฆระธานาชิบตีฎการ โน และบุคคลสำคัญของอินโดนีเซีย
 ได้ยอมรับความจริง เมื่อมาถึงการส่งกำลังกอง โจรนี้ รัฐบาลชิบตีฎการ โนได้กล่าวว่า
 โนไม่มีส่วนในการที่โคละ เมลควินาโดยของมาเดเซีย เพราะว่ามาเดเซียไม่มีอำนาจพอ
 สำหรับอินโดนีเซีย การที่กองโจร อินโดนีเซีย เข้าไปในดินแดนมาเดเซีย เพราะว่า
 อินโดนีเซียไม่ได้ขอรับความช่วยเหลือของมาเดเซียและอินโดนีเซียเป็นหลักการสำคัญในการส่ง
 และสนับสนุนประชาชาติประชาชาญ เมียว เหนือและบารากักไฟของผู้นิยมเอกราชของชาติตน

เนื่องจากมาเดเซียและอินโดนีเซียมีอาณาเขตพรมแดนติดต่อกันถึงขั้นนี้จึงเกิดการ
 ง่ายที่อินโดนีเซียจะส่งกองโจร เข้าแทรกซึมตามจุดต่าง ๆ กำลังกองโจรที่เข้ามาโดย
 มาจากกำลังทหารและชาวบ้านเมืองซึ่งได้ถูกฝึกให้ชำนาญในการ ฐรับแบบกองโจร รู้จักการ
 ใช้อาวุธ และการก่อวินาศกรรมโดยวิธีต่าง ๆ จากกองทัพของอินโดนีเซีย พวกกองโจร
 เหล่านี้รัฐบาลอินโดนีเซีย ได้เรียกว่าอาสาสมัคร (Volunteer) และได้รับการโอบอ
 ้อมเชื้อจากรัฐบาลอินโดนีเซียว่า เป็นผู้รักชาติ ซึ่งกำลังต่อสู้กับพวกจักรวรรดินิยม

จุดต่าง ๆ ที่อินโดนีเซียส่งกองโจร เข้าสู่มาเดเซีย มักจะเป็นพรมแดนกั้น
 ตะวันออกของมาเดเซียโดยริเวรมาฮาห์หรือบอร์ เมียว เหนือ ซึ่งอยู่ติดกับบอร์ เมียวของ
 อินโดนีเซีย กองโจรอินโดนีเซียได้จากหลักฐานที่ค้นพบปรากฏว่า ได้ปฏิบัติภารกิจปร
 กองโจรลดละมิวนิสต์ซึ่งส่วนมากเป็นชาวจีนและได้รับการฝึกหัดอบรมยุทธวิธีของโจรจาก

อินโดนีเซียในกาสิโนที่หรือบอร์เนียว อินโดนีเซียหวังที่จะให้พวกคนจีนเกือบ ๖ ล้าน
 คนที่เข้ามาค้างในการก่อวินาศกรรมร่วมกับกำลังกองโจรของคนที่ส่งเข้าไป รัฐบาลของ
 มาเลเซียได้แถลงเมื่อต้นปี ๒๕๐๕ ว่า อินโดนีเซียได้ทำการบุกรุกมาเลเซียกว่า ๒๐๐ ครั้ง
 ในระยะเวลาประมาณพิเศษ ทำให้ทหารและเจ้าหน้าที่มาเลเซียเสียชีวิตและบาดเจ็บไป
 กว่า ๑๐๐ คน ฝ่ายอินโดนีเซียเสียชีวิตและบาดเจ็บประมาณ ๕๐๐ คน และถูกจับประมาณ
 ๒๐๐ คน ในจำนวนการบุกรุก ๒๐๐ กว่าครั้งนั้นเป็นการส่งคนทางทะเลโดยเรือเล็กในแผ่นดิน
 ไปบุกรุกมาเลเซีย ๑๓ ครั้ง ลอบสังคนเจ้าแผ่นดินใหญ่มาเลเซียโดยทางเครื่องบิน ๑ ครั้ง ใน
 บอร์เนียวเมื่ออินโดนีเซียบุกรุกมาเลเซียทางบก ๘๖ ครั้ง บุกรุกทางทะเล ๑๓ ครั้ง
 มาเลเซียได้สกัดกองโจรอินโดนีเซียกลางทะเล ๓ ครั้ง นอกจากนี้เป็นการระเบิดเขล
 แคนของเครื่องบินอินโดนีเซียอีกหลายครั้ง การบุกรุกของกองโจรอินโดนีเซียแต่ละครั้ง
 ได้ถูกสกัดกั้นและปราบปรามอย่างหนัก จากกำลังของมาเลเซียและเรือลึกลับของอังกฤษ
 ซึ่งสามารถจับกุมกำลังกองโจรอินโดนีเซียและอาวุธยุทโธปกรณ์ได้เป็นจำนวนมาก

ได้มีผู้เสนอแนะว่าสนกฏ อัมดุล ราห์มัน นายกรัฐมนตรี มาเลเซียว่าได้ใช้
 การค้าเสรีการรบบแบบกองโจรของอินโดนีเซียบ้าง ผู้เสนอแนะคืออัครคยเอก เรบมอถ
 เวสเกอร์ซึ่ง อดีตหัวหน้ากองโจรชาวคัมภีร์ สังเกต กองทัพบกเนเธอร์แลนด์ในเกาะเซเช
 เบิล หลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ ซึ่งต่อมาเป็นผู้นำกองทัพบก "เดอะปรีนซ์จัสซิง ริเบียม"
 เขาคือคนเมืองมั่งคั่งและถูกตามล่าโดยรัฐบาลอินโดนีเซีย แต่ไม่สำเร็จ สนกฏ อัมดุล ราห์มัน
 ได้ปฏิเสธข้อเสนอนั้นโดยเขากล่าวว่า การทำเช่นนั้นจะเป็นการช่วยทำให้สถานการณ์
 เลวร้ายไปอีก และอาจทำให้เกิดการสู้รบกันอย่างจริงจังขึ้นมาได้ เขาต้องการที่จะผลักดัน
 จีนให้เป็นเกิดการสงครามและการนองเลือดขึ้น จึงไม่ปรารถนาที่จะให้บุคคลวิเศษที่มี
 แลวี่หนี (hit and run) อย่างแบบที่อินโดนีเซียใช้อยู่ สนกฏได้กล่าวเสริมว่า
 อินโดนีเซียจะไม่ประสบความสำเร็จในการใช้กองโจรทำลายล้างมาเลเซียได้เลย

แม้ว่ามาเลเซียและอินโดนีเซียจะไม่ประกาศสงครามเป็นทางการต่อกัน
 แต่การที่อินโดนีเซียส่งกองโจร เข้าสู่ดินแดนมาเลเซียเป็นระยะ ๆ ตลอดจน การ
 ประชดกัที่รุนแรงระหว่างประเทศทั้งสองก็เกิดขึ้นจะ เรียกได้ว่าทั้งสองประเทศนี้เคยไป

กล่าวขยงรามถกกัน เมื่อเดือนธันวาคม ๒๕๐๘ สนทนากับคุณ ราฟินี โค้ชกอกัมอินโด
นีเขียนมาทางรัฐบาลไทย โดยถามว่ารัฐบาลอินโดนีเซียจะให้มาเลเซียปฏิบัติอาหาร
และภาควิชอินโดนีเซียประมาณ ๒๐๐ กว่าคนที่อยู่ในที่คุมขังของมาเลเซียในสถานใด เพราะ
เหตุว่าเท่าที่ปฏิบัติมาถ้ามาเลเซียถือว่าคนไม่อยู่ในภาวะสงครามกับอินโดนีเซีย ชาวอินโด
นีเซียที่ถืออาวุธและเข้ามาถกเหตุในมาเลเซียอย่างโจ่ง มาเลเซียก็จำต้องปฏิบัติของคน
เหล่านี้อย่างโจ่งหรือผู้ร้ายธรรมดา และโทษการมีอาวุธปืนและวัตถุระเบิดไว้ใน
ครอบครองนั้นตามกฎหมายมาเลเซียนั้นจะอาจถูกประหารชีวิต นายกรัฐมนตรี มาเลเซีย
ได้แจ้งว่าทางอินโดนีเซียได้ขอหมายว่าต้องการให้รัฐบาลมาเลเซียถือว่าคนเหล่านี้มีฐานะ
เป็นพลเรือนได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเห็นว่า ว่าด้วยการปฏิบัติถ้าจะเคยมีเหตุ
ประการซึ่งนายกรัฐมนตรี มาเลเซีย แจ้งว่า จะยอมปฏิบัติตามที่เห็น และจะถือว่าชาวอินโด
นีเซียที่ถูกจับได้เป็นพลเรือนและจะขอมิให้แทนขององค์การกาชาดสากลไปเพื่อบรรเทาความ
เป็นอยู่ของชาวอินโดนีเซีย ซึ่งถูกควบคุมตัวไว้ ซึ่งคำโต้ตอบของรัฐบาลประเทศทั้งสอง
แสดงว่าไม่มีสถานการณ์สู้รบเกิดขึ้นระหว่างประเทศทั้งสองแล้ว

อินโดนีเซียก็ยังส่งกองโจร เข้าสู่มลายูเซียอยู่เรื่อย ๆ แนวที่จะถูกพิจารณา
อย่างรุนแรงจากมาเลเซียก็ถาม เหตุที่ที่ถูกจับได้เหตุนี้จึงได้สารภาพว่า อินโดนีเซีย
มีราชการจะสร้างฐานที่มั่นในยะโฮร์ เพื่อใช้เป็นวิธีต่างไปสู่การทำลายล้างมาเลเซีย
โดยให้อินโดนีเซียได้แบ่งแหลมมาลายาออกเป็น ๓ เขตด้วยกัน คือ ภาคเหนือ ภาคกลาง
และภาคใต้ อินโดนีเซียมีแผนการจะยึดเขตภาคใต้ของแหลมมาลายาเกือบ โดยบังใจ
จะไม่มีเรือรบสำหรับก้าวไปยังภาคกลางและภาคเหนือ มาตรการโยกย้ายกัน
ประเทศ ซึ่งรัฐบาลมาเลเซียใช้ต่อต้านการบุกรุกโดยกองโจรของอินโดนีเซียนี้ นอก
จากการมีระฆังโดยเด็ดขาดแล้ว มาเลเซียยังใช้วิธีการไปรยใหม่คือโดยเวลาชวาท
การนี้จะเกี่ยวข้องกับมาเลเซียให้ชาวอินโดนีเซียทราบ พร้อมกับเผยถึงการที่ชาวอินโด
นีเซียได้ถูกปลดออกจากมาเลเซียชีวิตในการทำลายสงครามแนวกองโจรในมาเลเซีย ซึ่งจาก
คำสารภาพของเจดยูหนึ่งคือรตโย (Soetidno Tjibrosonarto) ได้เผยว่า

๑๘ คำแถลงของสนทนากับคุณ ราฟินี คอชกอกัมอินโดนีเซียที่กล่าวกับเปอร์

พวกเขาได้ถูกหลอกลวงให้มาถูกฆ่าและถูกละทิ้งในป่าอย่างโดดเดี่ยวและปราศจากการ
โดยกำรสอดส่องของเจ้าหน้าที่อินโดนีเซียในจาการ์ตา ไม่ว่าอินโดนีเซียจะสูญเสียกำลัง
และกำลังอาวุธไปในการส่งกองโจรอินโดนีเซียเข้าสู่มาเลเซียมากมายแค่ไหน ประชากร
อินโดนีเซียก็ไม่ยุ่งกับพวกที่จับตัวและคุมขังต่อไป เพื่อให้นโยบายหมกขี้มาเลเซียสำเร็จ
รวดเร็วทันใจ ซึ่งการที่กองโจรอินโดนีเซียยังอยู่ในดินแดนมาเลเซียนี้ทำให้เป็นอุปสรรค
ในการเจรจาหาความตกลงกันระหว่างประเทศทั้งสอง ทั้งนี้เพราะมาเลเซียไม่มีขอบ
ที่จะเจรจาในขณะที่ยังมีกองโจรอินโดนีเซียอยู่ในดินแดนของมาเลเซีย

๔. การเผชิญหน้าในทางเศรษฐกิจ

มาเลเซียได้คัดค้านความสัมพันธ์ทางการทูตกับอินโดนีเซียในวันที่ ๑๖ กันยายน
๒๕๕๐ ในกรุงจาการ์ตาได้มีการเดินขบวนทำลายทรัพย์สินของมาเลเซียและอังกฤษเสียหลาย
มาก ถึงกับเผาสถานทูตและจ้างป่าบ้านพักของข้าราชการสถานทูต

อินโดนีเซียได้ประกาศเผชิญหน้าทางเศรษฐกิจกับมาเลเซีย เริ่มเมื่อไม่กี่โดย
คัดค้านความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจทุกวิถีทางกับมาเลเซีย โดยเฉพาะมาลายาและสิงคโปร์
เช่น ไม่ยอมส่งสินค้าผ่านสิงคโปร์ แต่ได้เปลี่ยนเส้นทางโดยส่งสินค้าไปยังท่าเรือของ
ประเทศอื่น ๆ ในเอเชียแทน เช่นส่งผ่านไปยังฟิลิปปินส์ เพื่อให้มีการขายตลาดมาลายาถึง
สิงคโปร์อีกต่อหนึ่ง ประชาชนาธิบดีได้เตือนเยาวชนให้เลิกศึกษาต่อวิชาที่ฝึกในสถาบันเทคนิค
ให้มาก เพราะประเทศกำลังต้องการผู้เชี่ยวชาญเศรษฐกิจ

ไม่มีการปะทะเจรจากันหลายครั้งระหว่างรัฐบาลว่าการค้าประเทศและ
ประมุขของอินโดนีเซีย มาเลเซียและฟิลิปปินส์ แต่ก็ไม่สำเร็จเลย แม้ในขั้นต้นผู้ที่ใช้การ
ถกเถียงกันกำลังกองโจรอินโดนีเซียออกจากลาคิมันเตนเหนือ โดยไทยเป็นผู้ตรวจสอบ และ
ประมุขของทั้งสองประเทศได้ไปประชุมกันที่กรุงโตเกียวเมื่อปลายเดือนมิถุนายน ๒๕๐๘
ผลการประชุมสุดยอดก็ต้อล้มเหลวลงอีก เนื่องจากประธานาธิบดีซูการ์โนไม่ตกลงด้วย
กว่าคิดว่า เป็นเพราะเหตุการณณ์ภายในที่นายไอคิส หัวหน้าพรรคคอมมิวนิสต์อินโดนีเซีย
ประกาศว่าจะต่อต้านและเผชิญหน้ามาเลเซียต่อไป ไม่ว่าประธานาธิบดีซูการ์โนจะไม่
เจรจากันถึงอย่างไร หรืออาจจะเป็นเพราะซูการ์โนเห็นว่าเขาจะเสียเปรียบเกินไป
หรือเมื่อเขาเกินไปก็ได้ ซูการ์โนจึงจำต้องเดินนโยบายเผชิญหน้าต่อไป แม้ว่าจะมี

เศรษฐกิจภายในกำลัง เข้าขั้นวิกฤต แต่เนื่องจากธุรกิจโนโตคู่กับประชากรนับกว่า จะขึ้นมาเลเซีย จึงเป็นการยากที่จะตกลงโดยดีกับมาเลเซีย ขณะที่รัฐบาลไทยเคยยื่นข้อเสนอเงินกู้ยืมมีอาสาสมัครถึง ๒๐ ล้านคน ตามตัวเลขที่รัฐบาลแดง แรกก็ไม่กล้าทำอะไรรุนแรงกับมาเลเซีย

ทราบกันว่า ธุรกิจโนโตใช้คอมมิวนิสต์และไม่นิยมคอมมิวนิสต์ แต่หวังคบค้ากับ คอมมิวนิสต์ไว้เพื่อประโยชน์ของคน สังเกตได้จาก การคอยกีดกันพวก คอมมิวนิสต์และ โข เวียตรัส เขี่ยคอยกระตุ่นและโยนอยู่เรื่อยมาจากธุรกิจโนโตไหนไหน หลังจากที่ได้เจรจา ข้ออาวูชโดยวิธีชำระหนี้ผ่อนระยะยาวกับโข เวียตแล้ว คงจะมีการต่อรองกันบ้าง ธุรกิจโนโตจึงได้แต่งตั้งให้นายโอดิตหัวหน้าคอมมิวนิสต์ใหญ่อินโดนีเซียซึ่ง เป็นรองประธาน สภาโลกของโรยอง เข้าเป็นรัฐมนตรีช่วยอยู่ในคณะรัฐบาลควบ พรรคคอมมิวนิสต์อินโดนีเซีย เป็นพรรคคอมมิวนิสต์นอกกลุ่มรัส เขียและจีนแดงที่ใหญ่ที่สุดในโลกมีสมาชิกมากมายและนับวัน สมาชิกจะเพิ่มขึ้นทุกที เพราะความยากลำบากของประชาชน การใช้นโยบายเผด็จการน่าเบื่อ ทำให้ประชาชนอดอยากยิ่งขึ้น รัฐบาลก็ได้แต่ประกาศเรียกร้องความอดทนไปอีกระยะหนึ่ง เพื่อประเทศชาติแล้วจะสบายทีหลัง เพราะอินโดนีเซียนี้ทรัพยากรธรรมชาติมากมาย เพียงพอที่จะเลี้ยงประชากรของคนได้

ปัญหาเศรษฐกิจ

ข้าราชการอินโดนีเซียส่วนใหญ่มักจะขาดความรู้และการฝึกฝน เกี่ยวกับการ ปกครอง เจ้าหน้าที่ผู้มีความรู้มีจำนวนไม่เพียงพอ ซึ่งเป็นเพราะระบบราชการที่ เตรียมคนเพื่อให้อินโดนีเซีย เป็นเอกราช จึงไม่ยากให้คนพื้นเมืองมีความฉลาดขึ้น เด็กหนุ่ม เพิ่งจบการศึกษาเข้าบริหารราชการทั้งฝ่ายทหาร และพลเรือน เป็นจำนวนมากจนคนชั้นงาน แต่พวกนี้ไม่มีเงินเก็บออม แม้ว่าจะมีการปันส่วนสิ่งสำคัญแก่ครอบครัวก็ยังไม่พอไรทำให้ เกิดการคอร์รัปชันขึ้นทั่วไป ขาดความรับผิดชอบในการงานและไม่มีการประสานงานที่ดีพอ

อินโดนีเซียเป็นประเทศลัทธิรวมรอยละแปดสิบของพล เมืองท่าการค้า เกษตร สิ้นค้าออกส่วนมาก เป็นวัตถุดิบ การเศรษฐกิจตกอยู่ในกำมือของชนต่างชาติ (ชาวยุโรป จีน และอินเดียน) คนอินโดนีเซียมักจะไม่มีความกระตือรือร้น โดยเฉพาะ ภายหลังที่อินโดนีเซียไต่ขึ้นชาวต่างชาติและคนจีนบางส่วนออกไปนอกประเทศแล้ว ทำให้ อินโดนีเซียขาดผู้มีความรู้ความชำนาญไปมาก ทำให้ผลิตผลตกน้อยลง จนบางอย่างไม่พอใช้

ภายในประเทศ โครงการต่าง ๆ ที่วางไว้ก็จะล้มเหลว โครงการต่าง ๆ ที่รัฐได้รวม
เพราะไม่มีเครื่องอะไหล่

เมื่อสินค้าออกลดน้อยลง ทำให้รายได้ของประเทศตกต่ำ รัฐขาดขาดแคลน
เงินตราต่างประเทศที่ได้มาข้างต้นจึงนำไปใช้ซื้อข้าว เครื่องนุ่งห่ม และเวชภัณฑ์ การของ
เงินรู เบียดเบียนทุกขณะ ทำให้เกิดตลาดมืดขึ้นบ้าง เงินตราขายแก่เสรี...กิจของประ...เทศหากถ้า
ประชาชนได้รับความอหฺยยาก กรมการจ้างงานเพิ่มขึ้นเป็นเงาตามตัว

การที่รัฐบาลปิดทรัพย์สินของกษัตริย์ต่างชาติไปเป็นของรัฐบาล... ๆ ทำให้คนต่าง
ชาติไม่กล้าที่จะมาลงทุนในอินโดนีเซียหรือที่เลยลงทุนอยู่บ้างก็พยายามรื้อถอนไม่เสีย ทำให้
ให้ภาวะเสรีธุรกิจทุกสิ่งไปอีก รัฐบาลเจ้าช่วยโดยหาสินค้านำจากอุตสาหกรรมส่วน
และพยายามกีดเงินรู เบียดไว้ในธนาคารไปให้คนทุนเวียนมาลงเล่นไป

ความจริงอินโดนีเซียมีทรัพยากรมากมาย แต่ยังไม่ได้นำมาใช้ประโยชน์
เนื่องจากขาดเงินและบุคลากร ขาดเรือขนส่ง ทั้งระหว่างเกาะภายในประเทศและ
เรือเดินสมุทร ความเจริญรุดหน้าอยู่ที่เกาะชวา ผู้ลี้ภัยมาตั้งแต่อาณานิคมได้ตั้งหอพักที่
ไม่พอ แม้กระนั้นผู้คนก็มักหลบมาเลี้ยงชีพในนครหลวง รัฐบาลมีโครงการที่จะอพยพ
ผู้คนไปอยู่ในเกาะสุมาตราตะวันตกซึ่งยังเป็นป่าดงอยู่ แต่มีอุปสรรคทางประชากร
เช่นขาดการคมนาคม เจ้าหน้าที่ไม่ปฏิบัติตามโครงการ ขาดเงินอุดหนุน และคนเกาะชวา
เขาดำค้ำค้ำเมืองไม่ใคร่ต่างรังเกียจซึ่งกันและกัน

ยิ่งเมื่อการค้าเงินรูเบียดเบียนเสรีชนและศักดินาด้วยแล้ว ทั้งในทางการผูก
และการเสรีธุรกิจก็ยากจะ เว้นอีกเช่นนี้ อินโดนีเซียซึ่งพึ่งสิ่งไปรื้อถอนที่หมดหวังใจ
สินค้าไม่มีเขานหรือเขาน้อยจากที่อื่นซึ่งไกลและ เสียค่าใช้จ่ายมากทำให้ของของสินค้าออก
ก็ขาดกานะจึงกล่าว เรือของทะเลก็ไม่มีเพียงพอ เรือต่างประเศก็เข้าท่า เป็นจำนวน
น้อย มีอุตสาหกรรมธุรกิจบ้างจึงมีบ้าง มีปัญหาหนักอกของอินโดนีเซียอยู่ในขณะนี้

อย่างไรก็ตาม การที่อินโดนีเซียรับค่าเงินรูเบียดเบียนเสรีชนและศักดินาก็ยัง
ให้เกิดผลเสียต่อมาเรื่อยๆ ทั้งในด้านการเมืองและการเสรี...กิจ ทำให้เขาได้ เว้น

ไม่สามารถสร้างเสริมความมั่นคงภายในของชาติให้ขึ้น โดยเฉพาะเรื่องความสัมพันธ์กับ เกือบทุกวิถีในบรรดาภูมิภาคด้วย เชื้อชาติที่มีอยู่ในมาเลเซีย ก็คือ ชาวจีน จีนเชื้อสาย ฝรั่ง เงาะ หรือละมั่ง ซึ่งความแตกต่างในเรื่องหลายเชื้อชาตินี้ทำให้เกิดเห็นในทาง ที่สนับสนุนและคัดค้านการจัดตั้งมาเลเซีย รวมทั้งไม่สามารถยอมรับวัฒนธรรม การครองชีพของประชาชน นอกจากนี้แล้วนโยบายเศรษฐกิจด้านกสิกรรม เป็นอุปสรรคแก่ มาเลเซียในการแก้ปัญหาสำคัญคือการพึ่งพิงภูมิไร่รัฐต่าง ๆ ที่วางอยู่ในมาเลเซียแยกตัว ลอกไปเมื่ออิสระ โดยเฉพาะการเพิ่มพูนมาฆและชาวราก ซึ่งยังอยู่ในสภาพฐานะที่ ส่วนในด้านการปราบปรามคอมมิวนิสต์ในมาเลเซียก็ได้รับความลำบากยิ่งขึ้น มาเลเซียจึง อนาคตจะระงับข้อพิพาทนี้เหมือนกัน

เป็นที่เปิดเผยว่าการค้าของมาเลเซียที่นำทาง เมืองมาดิไนในระยะตุลาคม- ธันวาคม ๒๕๐๖ หลังการเผชิญหน้าทางเศรษฐกิจระหว่างอินโดนีเซียและมาเลเซีย ปรากฏ ว่า สินค้าออกของมาเลเซียลดลงถึง ๔๘% และสินค้าเข้าลดลง ๓๕% สินค้าออกจากอินโดนีเซียมี ๒๕๐๘ (ตุลาคม - ธันวาคม) มีมูลค่าถึง ๔.๒ ล้านเหรียญ มาเลเซีย สินค้าเข้ามีมูลค่า ๓๔.๑ ล้านเหรียญมาเลเซีย ซึ่งเปรียบเทียบกับในปลายปี ๒๕๐๖ (ตุลาคม-ธันวาคม) และ ตัวเลขสินค้าออกได้เพียง ๕ แสนเหรียญมาเลเซีย และสินค้าเข้าเพียง ๒๔.๖ ล้านเหรียญ มาเลเซียเท่านั้น นอกจากนี้ในปี ๒๕๐๘ สินค้าออกจากมาเลเซียไปยังอินโดนีเซียมีถึง ๔๐ ชนิด แต่ในปลายเดือนกันยายน ๒๕๐๖ สินค้าออกจากมาเลเซียไปยังอินโดนีเซียลดเหลือ เพียง ๔ ชนิด ส่วนสินค้าเข้าของมาเลเซียที่มาจากอินโดนีเซียคือข้าวลดลงเหลือเพียง ๓,๕๕๑ ตัน สินค้าประเภทผักสดเหลือเพียง ๒,๕๖๔ ตัน ถึงแม้ว่านั่นดูเหมือนจะเป็น เพราะการเผชิญหน้ากับมาเลเซียทางเศรษฐกิจการค้าขายระหว่างกันก็มิใช่เป็นการลด ประเภทบางของอินโดนีเซียที่ลดลงอย่างมากในปี ๒๕๐๖

๘...
โปรดดู David Crane, "Penang Trade Hit," Far Eastern Economic Review, No. 5, Vol. XL III (Hongkong: January 30, 1964), pp.191, 193.

กล่าวกันว่าผลจากการ เหนืออุทธรณ์ทาง เศรษฐกิจของอินโดนีเซียต่อสิงคโปร์ โดยตัดการลำจ่ายทองคำก่อให้เกิดความว่างงานเพิ่มขึ้นในสิงคโปร์ประมาณ ๔,๐๐๐ คน ^{๒๐๐}

Dr. Goh Keng Swee รัฐมนตรีคลังสิงคโปร์ กล่าวในสภาผู้แทนราษฎรว่า นโยบายเหนือบูหนาท่าง เศรษฐกิจของอินโดนีเซีย ต่อสิงคโปร์ ได้ก่อให้เกิดความเสียหายแก่เศรษฐกิจอินโดนีเซียเองมากกว่าที่สิงคโปร์ได้รับ (ซึ่งมีความยากลำบากของอินโดนีเซีย) มีอัตราว่างงานของสิงคโปร์ภายหลังที่ตัดการลำจ่ายอินโดนีเซียไป ๆ ได้รับความแก้ไขในเวลาอันรวดเร็ว กล่าวคือ ความว่างงานประมาณ ๔,๐๐๐ คน ได้หางานใหม่ทำ และบ้างก็กลับไปทำงานที่เดิมของตนโดยด่วนมากขึ้น ซึ่งเห็นได้ว่าเศรษฐกิจของสิงคโปร์ยังมั่นคงอยู่ นอกจากนี้สิงคโปร์ยัง เติบโตเส้นทางเดินเรือสินค้าเสียใหม่ จากที่ตั้งเดิมกับอินโดนีเซียไปเป็นเส้นทางใหม่ คือ เริ่มจากสิงคโปร์ไปโปรตุเกสไทย, ซามาน่า, ซาราวัก และฮ่องกง ^{๒๐๑}

จากการ เหนืออุทธรณ์ทาง เศรษฐกิจระหว่างประเทศดังกล่า ไม่ให้ทำให้ เศรษฐกิจของมาเลเซียต้องเสียหายมากมายถึงขีดสุดกับไว้แต่อย่างใด กล่าวคือ ระยะสั้นได้ก่อให้เกิดความว่างงานราว ๔,๐๐๐ คน แต่ในระยะต่อมาความว่างงานเหล่านี้ก็กลับมีงานทำแทนเดิม ผลในทางตรงและทางอ้อมจากการ เหนืออุทธรณ์ทาง เศรษฐกิจ เวือพยายามมาเลเซีย น้อยมาก เพราะว่าจะได้ประกาศตัดสัมพันธ์ทางการค้าระหว่างอินโดนีเซียกับมาเลเซีย แล้วก็ตาม และยังปรากฏว่ามีการซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้ากับระหว่างอินโดนีเซียกับสิงคโปร์ อย่างลับ ๆ และลำน้ำเงินเรื่อยมาจนถึงกลางเดือนสิงหาคม ๑๙๖๔ รัฐบาลมาเลเซียจึงได้ตัดสินใจสั่งเลือกการค้าแบบลับ ๆ นี้ให้ดำเนินเชิง ทั้ง ๆ ที่อินโดนีเซียไม่ว่าจะจะให้ค่าตอบแทนใดก็ตาม มาเลเซียห้ามมิให้เรือและเครื่องบินบรรทุกสินค้าจากอินโดนีเซียเข้ามาที่ท่าเรือมาเลเซีย และโดยหมายขอบเขตคลุมไปถึงการห้ามนำสินค้าบรรทุกสินค้าจากอินโดนีเซียเข้ามาเลเซียอีกด้วย อย่างไรก็ตามยังเป็นที่ยสงสัยว่ามาเลเซียจะห้ามเรือสินค้าในเรือการค้าถึงกว่าแล้ว

^{๒๐๐} Anthony Oei. "Victims of Boycott." Far Eastern Economic Review, No. 2, Vol. XL IV (Hongkong: April 9, 1964), p. 75.

^{๒๐๑} Anthony Oei. "Resilient Singapore." Far Eastern Economic Review, No.13, Vol. XL IV (Hongkong: June 25, 1964), p. 623.

แต่ก็ยังเชื่อใจว่าคงมีการติดต่อค้าขายกันบ้างด้วย ๆ ในแถบนี้ เมื่อพิจารณาการกีดกัน
โดยให้ letters of credit ทางด้านอินโดนีเซีย เมื่อไม่สามารถถ่วงสินค้า เช่น
ทางลารกา เข้าย่างสิงคโปร์, อินโดนีเซียก็ได้อพยพเส้นทางโดยส่งทางลารกาเหล่านั้น
ไปยังท่าเรือของประเทศอื่น ๆ ในเอเชียแทน เช่นส่งมาในสิงคโปร์เมื่อในเมื่อการกีดกัน
ของลารกาไปยังสิงคโปร์อีกต่อหนึ่ง การปฏิบัติการค้าเชิงสินค้ากับอินโดนีเซียโดยผ่านทางเรือ
ของประเทศต่าง ๆ ในเอเชียเพื่อส่งมาขายในภาคเอเชียอื่น ๆ กล่าวคือ ได้รับความ
เห็นชอบเป็นอย่างดีจากประธานาธิบดีผู้ครองนโยบายเอเชียกลางแห่งเศรษฐกิจ
ซึ่งการปฏิบัติทางการค้าเช่นนี้เห็นได้ชัดขึ้นกับฝ่ายอินโดนีเซีย กล่าวคือ ขบวนการซึ่งมาถึง
สามประเทศกว่าจะถึงประเทศอินโดนีเซียนับเป็นผลเสียทางเศรษฐกิจกับอินโดนีเซียเอง
เห็นได้ว่า ในระหว่างสงครามทางเศรษฐกิจระหว่างอินโดนีเซียและอเมริกาเมื่อครั้ง ฝ่ายอินโดนีเซีย
เสียเปรียบ สิงคโปร์มิได้เสียขายจากการเผชิญหน้าทางเศรษฐกิจ ระหว่างได้มีการติดต่อ
ค้าขายกันตามปกติแล้วก็จะทำให้สิงคโปร์มีธุรกิจการค้าและผลกำไรถึงเป็นอันมาก กล่าว
กันว่า ที่อินโดนีเซียคัดค้านการกีดกันกับสิงคโปร์ น่าจะอินโดนีเซียเองเป็นเหตุซึ่งทาง
เศรษฐกิจของสิงคโปร์จึงลำบากเสียการนี้เสียโดยเร็วโดยหลักการค้าขายซึ่งทางสิงคโปร์
อยู่ตลอดเวลา เพื่อหันไปสร้างอุตสาหกรรมของตัวเองขึ้นแทน ^{๒๓} กล่าวกันว่า ผู้ดำรงนโยบายอินโดนีเซีย
อย่างมากก็ดำเนินนโยบายเผชิญหน้าทางเศรษฐกิจและการเมืองกับอเมริกา เช่น การที่
อินโดนีเซียดำเนินนโยบายตั้งกล่าวอินโดนีเซียเองเสียเปรียบเพราะเพื่อการนี้ถึงร้อยละ ๓๐
ของงบประมาณชาติ ทั้งยังเสียประโยชน์จากการกีดกันประเทศอเมริกา เอเชียซึ่งเคยเป็นตลาด
การค้าสำคัญของอินโดนีเซียด้วย

^{๒๒} ปรอคค Harvey Stockwin, "No Disaster." Far Eastern Economic Review, No. 9, Vol, XLVI : (Hongkong: November 26, 1954), p. 446.

^{๒๓} Loc. cit.

๕. สิ่งคปรแบกตัวออกจากมาเลเชีย

ปัญหาภายในที่สำคัญที่สุดต่อความคงอยู่ของมาเลเชีย ก็คือปัญหาเรื่องความ
จัดแย้งในเรื่อง เชื้อชาติระหว่างมาเลเชีย เชื้อสายมาเลย์กับชาวมาเลเชียเชื้อสายจีน อัน
ที่จริงนั้นความแตกต่างในเรื่อง เชื้อชาติระหว่างชาวมาเลย์กับชาวจีนนั้นได้มีอยู่แต่เดิมแล้ว
ตั้งแต่เป็นสหภาพมาลายาจนการจัดตั้งมาเลเชียจึงจะเห็นได้วาพรรคการเมือง Alliance
ของรัฐบาลซึ่งมีนายกรัฐมนตรี ตนกู ชัมดุล ราหมัน เป็นหัวหน้านั้น เป็นพรรคการเมืองที่รวม
บุคคล ๓ เชื้อชาติเข้าด้วยกัน คือ เชื้อชาติมาเลย์ จีน และอินเดียน ทั้งนี้ก็โดยจุดมุ่งหมาย
ที่จะประสานความสัมพันธ์ระหว่างชนเชื้อชาติทั้ง ๓ ของมาเลเชียนั่นเอง

เมื่อสถาปนามาเลเชียขึ้นในปี ๒๕๐๖ ปรากฏว่าอัตราส่วนชาวมาเลเชียเชื้อสายจีนได้ทวีเพิ่ม
มากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากพลเมืองของสิงคโปร์ส่วนมากเป็นชาวจีน อัตราส่วนระหว่างชาว
มาเลย์กับชาวจีนจึงใกล้เคียงกันมาก คือ ๘๖.๒% : ๘๖.๒% ชาวมาเลย์นั้นส่วนมาก
เป็นกรรมกรสวนยางและเหมืองแร่ และค่อนข้างยากจน ส่วนชาวจีนนั้น ส่วนมากประกอบ
การค้าและอุตสาหกรรมจึงมีฐานะร่ำรวยกว่า เนื่องจากเหตุนี้ชาวมาเลย์จึงค่อนข้างจะมี
ความรู้สึกหวาดเกรงต่อความขบขันแข็งของชาวจีน และรัฐธรรมนูญของมาเลเชีย ซึ่ง
อังกฤษวางร่างให้ ได้กำหนดสิทธิพิเศษของชาวมาเลย์ไว้หลายประการ ตัวอย่างเช่น ใน
การรับราชการ มีอัตราส่วนกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญจะต้องเป็นอัตราชาวมาเลย์ ๔ คน
ต่อชาวจีน ๑ คน และชาวมาเลย์ได้รับสิทธิในการครอบครองที่ดินและการประกอบอาชีพ
บางประเภท แม้ว่าสิทธิพิเศษเหล่านี้รัฐธรรมนูญจะกำหนดให้หมดอายุลงในปี ๒๕๑๓ แต่
ชาวมาเลเชียเชื้อสายจีนหาก็ไม่พอใจเป็นอันมาก ถึงกับกล่าวออกมาด้วยความขมขื่น
ว่า "เราเป็นพลเมืองชั้นสอง" (We are second class citizens) ความไม่
พอใจนี้ได้ทวีความรุนแรงขึ้นจนกลายเป็นการจลาจลและการปะทะกันอย่างรุนแรงเป็น
ครั้งแรกหลังการสถาปนามาเลเชียระหว่างชนชาติมาเลย์กับชนชาติจีนในใจกลาง เมือง
สิงคโปร์ เมื่อ ๒๒ กรกฎาคม - ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๐๗ ซึ่งปรากฏว่ามีผู้เสียชีวิตถึง ๒๐ คน
บาดเจ็บ ๕๐๐ คน และถูกจับกุมอีกประมาณ ๒,๐๐๐ คน ต่อมาได้เกิดการปะทะกันขึ้นระหว่าง
ชน ๒ เชื้อชาตินี้อีกหลายครั้งในสิงคโปร์ และได้เกิดความขัดแย้งกันระหว่างรัฐบาลสิงคโปร์

ซึ่งมีนายกรัฐมนตรี สี กวนยู เชื้อสายจีน กับรัฐบาลกลาง ซึ่งมีนายกรัฐมนตรีนกยู อัมคูล ราหมัน เชื้อสาบมาเลย์ นายสี กวนยู ได้แสดงเจตจำนงรัฐบาลกลางของมาเลเซียหลายครั้งในการบ้ำถึงความจำเป็นที่ต้องทำใหม่มาเลเซียเป็นของชาวมาเลเซียจริง ๆ โดยกล่าวหาว่า รัฐบาลกลางที่กัวลาลัมเปอร์ตั้งหน้าแต่จะรักษามลประโยชน์ของชนเชื้อชาติมาลายาฝ่ายเดียว และปล่อยให้ชนเชื้อชาติเดียว เป็นใหญ่เหนือกว่าชนชาติอื่น เขาอ้างว่ารัฐบาลกลางควรที่จะให้ความคุ้มครองและรักษาสีทธิของชาวมาเลเซียที่ไม่มีเชื้อสายมาลายาและให้ความเสมอภาคกัน หากทำไม่สำเร็จมาเลเซียก็จะต้องสลายตัวไป นายกรัฐมนตรี นกยู อัมคูล ราหมัน นั้นได้ไขข้อข้องใจเป็นอย่างมากในความพยายามหาทางไกลเกลี่ยความแตกร้างนี้ นกยู ได้กล่าวว่า "เราคงไม่ยอมให้การแตกแยกเกิดขึ้นแก่ความเป็นปึกแผ่นของเรา เพราะถ้าหากเกิดเหตุการณ์เช่นนั้นขึ้นก็จะ เกิดรอยร้าวแก่อิสรภาพ ความซื่อสัตย์และมิตรภาพและแล้วก็จะ เกิดความบุงบวมยิ่งขึ้น" ได้มีนักการเมือง เชื้อสาบมาเลย์หลายคนได้กล่าวหาว่า นายสี กวนยู เองมีอุบายเรื่องเชื้อชาติขึ้นมั้งหน้า เพื่อผลประโยชน์ในทางการเมืองของตน ทั้งนี้เพราะนายสี กวนยู เป็นหัวหน้าพรรค People's Action Party ซึ่งเป็นพรรคลำนำของพรรค Alliance ของนกยู อัมคูล ราหมัน

นายสี กวนยู พยายามเป็นอย่างยิ่งที่จะทำความเข้าใจกับนกยู อัมคูล ราหมัน โดยยืนยันว่า ถ้าชาวจีนและมาลายามีสิทธิและผลประโยชน์เท่าเทียมกันแล้ว สิงคโปร์จะไม่มี ความจำเป็นที่จะต้องการแยกตัวออกเป็นรัฐอิสระ แต่ นกยู อัมคูล ราหมัน ไม่สามารถแก้ไขความคิดที่ว่าชาวจีนในสิงคโปร์เป็นชนส่วนน้อยในสหพันธรัฐมาเลเซีย ดังนั้นการบริหารงานร่วมกันระหว่างมาเลเซียและสิงคโปร์จึงเป็นไปไม่ได้ ทางที่ที่สุด ก็ให้สิงคโปร์แยกทางเดินกับมาเลเซีย ปัญหาที่รุนแรงเกี่ยวกับความขัดแย้งระหว่างเชื้อชาติจะได้มีทางสงบลงได้ ซึ่งในที่สุดนายสี กวนยู ก็ประกาศอย่างเป็นทางการแยกตัวสิงคโปร์ออกเป็นรัฐอิสระโดยรัฐบาลกลางและสภาของมาเลเซียก็เห็นด้วยกับการแยกตัวของสิงคโปร์ เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๐๔

เป็นธรรมดาอยู่เองที่จีนไคนีเซียจะพอใจเป็นอย่างมากต่อนโยบายเผชิญหน้าของตนสำเร็จมั้งขึ้น สิงคโปร์แยกออกไปแล้ว จีนไคนีเซียคิดว่าขั้นต่อไปก็ถ หาราวัดและบอร์เนียวเหนือ และมาเลเซียคงจะสลายตัวไปในที่สุด จีนไคนีเซียจะได้ดำเนิน

นโยบายรวมผู้คนในภูมิภาคแถบนี้ที่พูดภาษามาดาย่าเข้าเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อจะได้
 เป็นใหญ่ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้โดยไม่มีผู้ใดเป็นกวางขวางคอ อีกประการหนึ่งผล
 จากการประกาศนโยบายเมซิอุสนำทำให้อินโดนีเซียต้องตัดสัมพันธ์กับสิงคโปร์ ซึ่ง เมื่อก่อน
 นี้อินโดนีเซียได้ส่งสินค้าวัตถุดิบต่าง ๆ มาบ่งตลาดเมืองสิงคโปร์ ก้าขายมานานที่นั่นแล้วส่ง
 ออกไปยังตลาดโลก ทำให้ได้เงินตราต่างประเทศปีละมาก ๆ เมื่อสิงคโปร์ไม่ใช่ส่วนหนึ่ง
 ของมาเลเซียแล้วอินโดนีเซียคาดว่าจะตีหาก้าขายกับสิงคโปร์ได้ต่อไป